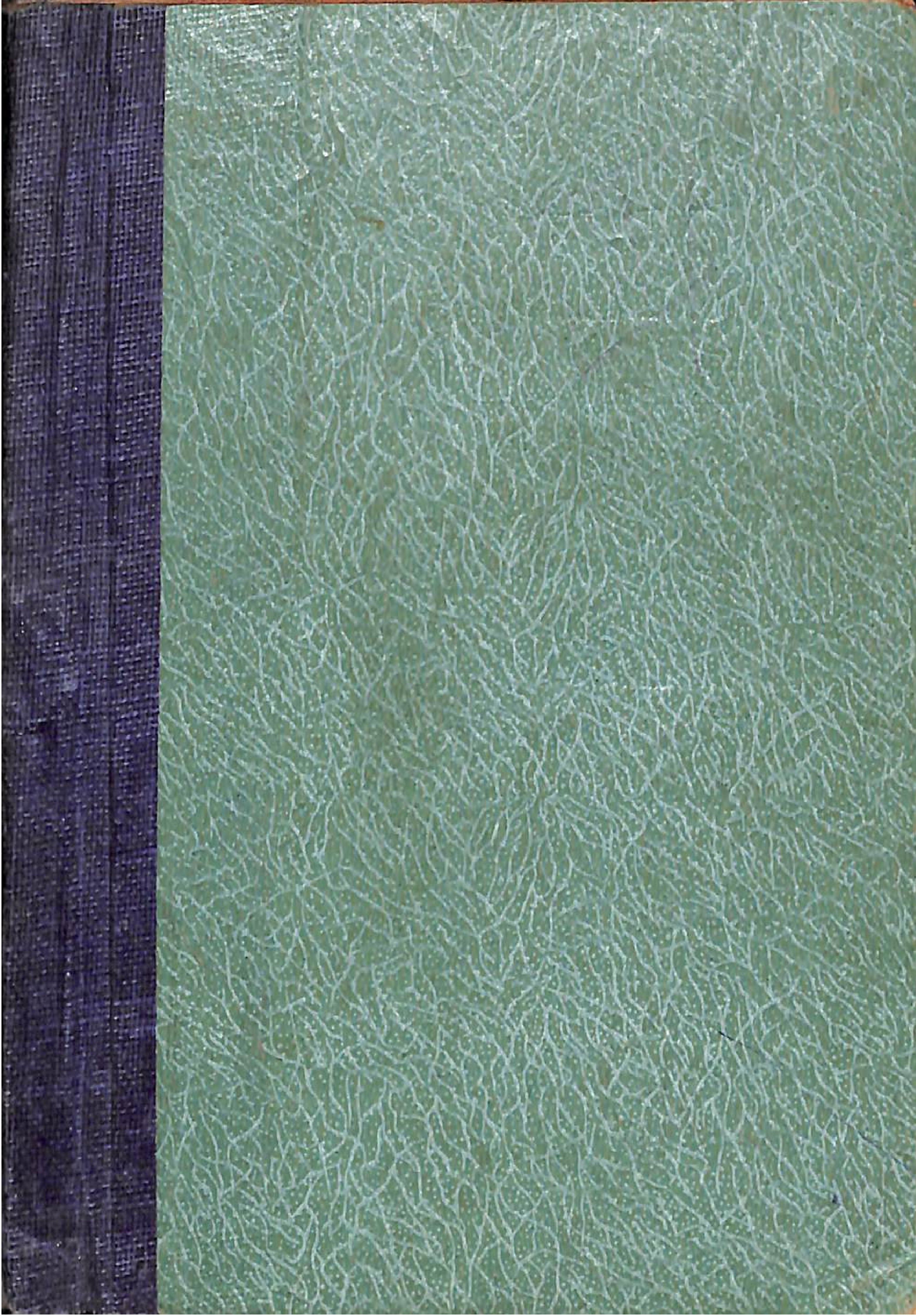

Sia

R.P. Alphonse

சமயத் தத்துவம்

PHILOSOPHY OF RELIGION

M. மகாராஜன் M.A. (Ph. D.)

வெளியிடுவோர் :

ஸ்ரீ பாண்டியன் பதிப்பகம்
108, உஸ்மான் ரோடு
தியாகராயநகர் சென்னை-600 017

முதற் பதிப்பு : ஆகஸ்டு 1978

விலை ரூ. 3-00

அச்சிட்டோர் :
ராமன்ஸ் பிரிண்டிங் பிரஸ்,
தி.நகர், சென்னை-17.

பேராசிரியர், கு. கோவிந்தசாமி எம். ஏ. எம். மெட்,
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
குருநானக் கல்லூரி, சென்னை.
முன்னாள் கொழும்புத் திட்ட வல்லுநர்,
சிங்கப்பூர் அரசு.

அணிந்துரை

தமிழும் தத்துவமும் மெத்தவும் ஒத்துப்போவன. இடைக்காலத் தமிழிலக்கியங்களில் தத்துவமில்லாத இலக்கியங்களே இல்லை எனலாம். அத்தகைய தத்துவத்தைக் கல்லூரிகளில் தமிழில் கற்பிக்கும் காலம் வந்துவிட்டது. திரு. மகாராஜன் அவர்களுடைய கன்னி முயற்சி அவ்வாறு கற்போர்க்கு உதவும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

நாகரிக முதிர்ச்சியற்ற மக்களின் சமயம், பண்பாடு, இறைவனை வழிபடும் முறை, ஆவிகட்கு அவர்கள் கொடுத்த மதிப்பு, குலமரபு, சின்ன முறைமை. முதலிய கருத்துக்களை இந்நூலில் தெளிவுபட விளக்கி யுள்ளார்.

குழுவினரிடையே அமைந்திருந்த ஒற்றுமையுணர்ச்சியே அனைத்திற்கும் தலையாய காரணம் என்பதனையும் இங்கு சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். ஆவியுலகக் கோட்பாடு பற்றி ஓரளவே கற்றோரும் ஐயமின்றி உணருமாறு விளக்கம் கொடுத்துள்ளார். பழங்குடி மக்களிடையே திருமணங்கள் ஒப்பந்த அடிப்படையில் நடைபெறவில்லை. என்பதனைக் காரணத்துடன் இந்நூலில் விளக்கியுள்ளார்.

"தினை விதைத்தவன் தினையறுப்பான்
வினை விதைத்தவன் வினையறுப்பான்."

என்ற பழமொழியின் நடைமுறையினை படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். பல தத்துவ ஞானிகளின் கருத்துக்களை சுவைபடத் தொகுத்துள்ளார்.

தத்துவத்தை கற்க விழையும் மற்றோரும் படித்துப் பயன் பெற வேண்டிய நூலிது. தமிழ் கூறும் தத்துவ நல்லுலகம் இந்நூலை வரவேற்கும் என்பதில் எனக்குச் சற்றும் ஐயமில்லை. வாழ்க தமிழ்! வளர்க தத்துவம்!!

அன்புள்ள
கு. கோவிந்தசாமி

முன்னுரை

"சமயத் தத்துவம்" இந் நூல் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு அதாவது பி. ஏ, எம். ஏ, எம். பில் படிக்கும் மாணவர் களுக்கு அறிமுகப் படுத்தும் ஒரு நோக்கத்தோடு இந் நூல் எழுதப்பட்டது. "சமயத்தத்துவம்" என்ருல் என்ன என் பதை ஒருவன் அறிந்து கொள்ளுவதற்கு முன்னர் அவன் சமயம் என்ருல் என்ன? தத்துவம் என்ருல் என்ன? இவற்றின் கருத்தினை முன்னர் அறிந்து கொண்ட பிறகுதான் சமயத் தத்துவத்தைப் பற்றிய கருத்தினை புரிந்துகொள்ள முடியும்.

"Philosophy of Religion" ஆங்கிலத்தில் எழுதியது மட்டும் அல்லாமல் இதனை நான் தமிழிலும் மொழி பெயர்த் திருப்பது தான் இந்நூல்.

முதல் அத்தியாயத்தில் சமய வரலாற்றைப் பற்றி சொல்லப்படுகிறது. அதில் நாகரீக முதிர்ச்சியற்ற சமயத் தொடர்புடையோரின் உட்கருத்தினைப் பற்றி சான்று களுடன் விளக்கப்படுகிறது. பழங்குடி மக்கள் ஆவியுலகக் கோட்பாட்டின் மேல் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கை, மூதாதை யரின் வழிபாடு பற்றியும், இன மரபுச்சின்ன முறைமை (Totemism) பற்றியும், இந்த முறைமை நாளடைவில் வளர்ச்சியுற்று ஒரு தனிப்பட்டவரின் அனுபவத்தின் வழியாக பிரதிபலிக்கின்றது. பொதுவாக இந்த முறைமையின் கருத்தினை இப்பொழுது "கோத்திரம்" என்று சொல்லு கிரும். உயிரில்லா பொருள்களுக்கும் இயற்கை நிகழ்ச்சி களுக்கும் ஒரு ஆன்மாவைகற்பிக்கும் கொள்கை "ஆவியுலகக் கோட்பாடு" எனப்படும்.

இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் தேசிய மதம் வளர்ச்சி அடைந்ததற்கு காரணம் அயலாருடன் பழங்குடிமக்கள் சில சமயங்களில் வலுக்கட்டாயமாக ஒன்று சேர்ந்து எதிரிகளிட

மிருந்து வரும் ஆபத்தைத் தடுக்க ஒத்துழைப்பார்கள். அதனுல் இன உறவை சேர்ந்த உறவினர்கள் இந்த சிக்கலான நிலேயிலும் பழங்குடிமக்களே (Tribal People) ஒன்று சேர்த்து தேசத்திற்கு அழைத்து வந்தனர். அதனுல்தான் தேசீய மதமும் வளர்ச்சி அடைந்தது. பிறகு தேசீய மதத்தின் சிறப்புக் கூறுகளேப் பற்றியும் விளக்கப்படுகிறது.

மூன்ரும் அத்தியாயத்தில் தேசீய மதம் எவ்வாறு உலகப் பொதுச்சமயமாக மாறியது பற்றியது பற்றியும் தேசீய மதத் திற்கும் உலகப் பொதுச் சமயத்திற்கும் உள்ள தனிச் சிறப்பு. தேசீய மதம் மிகவும் உட்புறமாகவும் தனியியல் தன்மை யுடையதாகவும் இருக்கும். அனுல் உலகப் பொதுச்சமயமோ (Universal Religion) அவ்வாறு இல்லாமல் மிகவும் பொது மையாக உள்ளது.

நான்காம் அத்தியாயத்தில் சமய உளவியல் (Psychology of Religion) பற்றி சான்றுகளுடன் விளக்கப்படுகிறது. பிறகு ஐந்தாம் அத்தியாயத்தில் உணர்த்தப்பட்ட அறிவின் (Revelation) சிறப்பைப் பற்றியும் அதன் கருத்திளேயும் பற்றி விளக்கிய பின்னர் (Reason & Revelation) உணர்த்தப்பட்ட அறிவுக்கும், மெய்க்காரணத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றி யும் விளக்கிக் கூறப்படுகிறது.

உள்ளுணர்வு என்பது என்ன? உள்ளுணர்வைப் பற்றி பல இந்திய தத்துவஞானிகளுடைய கருத்திஜனக் கூறப்படு கிறது.

பிறகு நியாயத் தத்துவ ஞானிகளுடைய இறைவன் உளன் என்பதனே நிரூபிக்க ஒன்பது வாதங்களேப் பற்றியும். இறைவனின் ஆளுமை பற்றியும் இறைவனும், பரம் பொருளும் பற்றியும்விளக்கப்படுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல் கொடுமையினுல் வரும் பிரச்சினே பற்றியும் (The Problem of evil) பல சான்றுகளுடன் விளக்கப்படுகிறது.

சமயத் தத்துவம் பற்றி நான் ஒரு நூல் எழுதவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தை உண்டாக்கிய முன்னாள் துணை வேந்தர் உயர் திரு. மால்கம் ஆதிசேஷையா அவர்களுக்கு என் உள மார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதிய குருநானக் கல்லூரி யில் தமிழ்த்துறையில் பேராசிரியராக பணியாற்றும் திரு. K. கோவிந்தசாமி M. A, M. Ed. அவர்களுக்கு என் உள மார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்புத்தகத்தை வெளியிட முழு உரிமைபெற்று, பதிப் பித்து வெளியிட்ட ஸ்ரீ பாண்டியன் பதிப்பக உரிமையாளர் திரு. பா. ஜெயபாண்டியன் அவர்களுக்கு என் உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சென்னை,
ஆகஸ்டு 1978

எம். மகாராஜன்

உள்ளுறை

Contents

1. சமய வரலாறு

முகவுரை:— அறிவியலின் தன்மையை உணர்வதற்கு முன்னர் மனிதன் ஒரு பூர்ண தத்துவஞானியாக இருந்திருக்கிருன். இதுபோன்ற இடங்களில் தத்துவத்தின் பொருளானது தெளிவான கொள்கையின் அடிப்படையில் எழுந்தவை அல்ல. மேலும் பொதுவாக அணுகும் முறைகளேயும் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காணும் வழியினையும், புத்தி கூர்மை தன்மையின் அடிப்படையில் தத்துவம் அமைந்துள்ளது,

தத்துவத்தின் தெளிவான கொள்கைகளேயும், செயல் முறைகளேயும் தெளிவாக வரையறுத்தல் இயலாத காரியமாகும். மேலும் மதசம்பந்தமான பொருள் பற்றி விளக்கம் கூற முற்படும்பொழுது அவற்றின் ஆரம்பத்தில் மத சம்பந்தமான தத்துவங்களேயும் வளர்ச்சியையும் கொஞ்சமாவது அறிந்திருக்க வேண்டும். ஆரம்பகாலத்தில் மதத்தைப் பற்றி தெரிந்து கொள்வதற்கு மூலப்பொருளாக என்ன முறையில், என்ன தத்துவத்தின் அடிப்படையில் மதமானது பாகுபடுகின்றது என்ற விஞவானது எழுகின்றது.

மதத்தின் பாகுபாடுகள்:— சிபெக் (Siebeck) என்னும் தத்துவஞானி, அன்ஞருடைய மத சம்பந்தமான தத்துவம் "Religions philosophie" வெளியீட்டினில் மூன்று வகை மதப்பாகுபாடுகளே வரையறுக்கின்ருர்.

ஒன்று மதம் ஆரம்பகாலத்தில் இருந்த நிலே, இரண்டாவதாக அதனுடைய ஒழுக்கத்தன்மை, மூன்ருவதாக மதம் இழந்ததை பெறும் நிலே (Primitive Religion, Morality

Religion, Redemptive Religion) என்று பாகுபடுத்தி கூறு கின்றுர், ஆனுல் அவர் இந்த இடத்தில் பாகுபடுத்தி குறிப் பிடுகின்ற ஒழுக்கச் சம்பந்தமான மதமும், மதம் இழந்ததை பெறும் நிலேயும் தெளிவாக விளக்கப்படவில்லே.

அதே நேரத்தில் தில்லி (Tiele) என்னும் தத்துவஞானி இயற்கையான மதத்திற்கும் (Natural Religion) ஒழுக்க சம்பந்தப்பட்டமதத்திற்கும் (Ethical Religion) விரிவானபாகு பாட்டினே திருப்தி அளிக்கும் வகையில் எடுத்துக் காட்டி யுள்ளார்.

ஆனுல் இந்த பாகுபாடு கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. அதே நேரத்தில் நடைமுறையில் அவற்றின் எல்கை (boundary) தெளிவாக விளக்கப்படவில்லே.

மத மதிப்பீட்டு வரலாறு மத வளர்ச்சியிலும், மத சம்பந்தமான உணர்ச்சியிலும் இரண்டு நுண்ணிய எண்ணங் களே வற்புறுத்தி உரைக்கின்றன. ஒன்று பழங்குடி நிலேயி லிருந்து நிலே மாறுபட்டு தேசிய மதமாதலால்; இரண்டாவது தேசீய மதத்திலிருந்து எல்லாவற்றையும் உட்படுத்திய மத மாக மாறுபடுகிறது.

மலங்குடி சார்ந்த சமயம் (Tribal Religion)

நாகரிகம் முதிர்ச்சியற்ற சமயத் தொடர்புடையோரின் உட்கருத்து (primitive religions ideas):—

ஒரு மனிதனுடைய சமய உணர்வில் தோன்றிய உட் கருத்துக்களே அவனுடைய தோற்றம், படிவம் அவனேச் சார்ந்த சூழ்நிலேகளின் அடிப்படையில் விளக்க இயலாது இவ்வுலகில் முதல் இடத்தில் ஆவியுலகக் கோட்பாளர்கள் (Animistic) இருக்கின்றனர். அவர்கள் கடவுள் பற்று மிக்க வர்களாக இருப்பதில்லே. அதே சமயத்தில் மதச்சம்பந்தப் பட்ட கோட்பாடு வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் அமை கின்றன. நாகரீக முதிர்ச்சியற்ற மக்கள் பெரும்பாலும்

எல்லா பொருள்களும் உயிருடன் வாழுவதாக கருதுவதுடன் அவைகளுக்கு ஆத்மாவும் இருப்பதாக நம்புகின்றனர். ஆனல் எல்லா பொருள்களும் உயிருடன் இருப்பதாக நம்பும் நாகரீக முதிர்ச்சியற்ற மக்கள் அவற்றினை திறனய்வு செய்து நன்கு வரையறுத்து அக்கோட்பாடுகளுக்கு விளக்கம் கொடுத்து உயிர் ஊட்டி நவீன காலத்தில் உயிர் நூல் வல்லுநர்கள் (Modern BIOLOGISTS) ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றனர். உயிர் வாழ்வதின் பொருட்டு ஒரு பகுதியிலுள்ள ஒருவரோ, அல்லது அவற்றின் அங்கத்தினரோ காரியங்களை செய்கின் றனர். அவற்றிற்கேற்ப அவர்களையும் மாற்றி அமைத்துக் கொள்கின்றனர். இடம் விட்டு இடம் மாறியும் உயிர் வாழ் வதின் பொருட்டு வழிமரபினை அமைத்துக் கொள்கின்றனர். டைலர் (Tylor) என்னும் தத்துவ ஞானியின் சிறப்புமிக்க நாகரீக முதிர்ச்சியற்ற பண்பாடு என்ற புத்தகத்தில் (Primitive culture) எடுத்துக்காட்டுகின்றுர். சில சமயங்களில் மனித பண்பாட்டினை எல்லா இடங்களிலும் இயற்கையின் அடிப்படையில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு ஆத்மாவாக விளங்கு கிருன். உதாரணமாக:—மரங்கள், ஓடைகள், மலைச்சரிவுகள், மேகங்கள், கற்கள், நட்சத்திரங்கள்.

டைலர் (Tylor) கோட்பாட்டின்படி உயிரில்லா பொருள் களுக்கும், இயற்கையின் நிகழ்ச்சிகளுக்கும் ஒரே ஆன்மாவே இவ்வுலகத்திற்கு கற்பிக்கும் நோக்கத்துடன் மதமானது எழுச்சியுற்றது என்கிருர்.

(Hoffding) என்னும் தத்துவஞானி அவற்றை பற்றி குறிப்பிடும் பொழுது மிகவும் ஆரம்ப நிலையில் அமைந்துள்ள மனித மெய்விளக்கியல் ("The most elementary of human Philosophies") என்பதைபற்றி குறிப்பிடுகின்றுர்.

ஆவியுலகக் கோட்பாடு (Spiritism):— பொதுவாக ஆவி யுலகக் கோட்பாளர்கள் நம்பிக்கையுள்ள முறைகளில் மாற்றம் ஏற்படும்பொழுது சிறகுகளே ஆவியுலகக் கோட் பாளர்கள் முழுதும் நம்பி வழிபடும் பொழுது அவற்றின் கீழ்

கண்டவாறு வரையறுக்கின்றனர். கட்டுப்பட்டுள்ள ஆத்மாவானது சுதந்திரமாக அமைதல் வேண்டும். அவ்வாறு அமைந்தால் ஆத்மா பின்னர் ஆவியாக மாறி சுதந்திரமாக நகரும் என்று எண்ணுகின்றனர். இது போன்ற மாற்றத்தின் மனிதனுடைய உளகியல் சார்ந்த அனுபவம் (Man's psychical experience) ஓர் முக்கிய பாகமாக அமைகின்றது.

உதாரணமாக:— தூக்கம் ஆத்மா ஒரு மனிதனுடைய இரண்டாம் நிலையில் கற்பனை செய்யும் வகையில் அமைகின்றது. ஒரு மனிதனுடைய இரண்டாவது நாகரீக முதிர்ச்சியற்ற எண்ணமாகவும் ஆத்மா அமைகின்றது அது உடம்பின் ஒரு பகுதியாகவும் இருக்கின்றது. அது சில நேரங்களில் காணப்படுகின்றது. துணிமணிகளை அணியவும் முடிகின்றது. ஆத்மாவுடன் பேசலாம், ஆத்மாவானது நம்முடைய உடம்பிற்குள்ளே அநேக காரியங்களை செய்கின்றது; இருந்தபோதிலும் அவற்றினை நாம் உடம்பினின்றும் வேறு படுத்திக் காட்டுகின்றோம். அதனை கண்ணால் பார்க்க முடியாது. கண்ணால் அடிக்கடி காணவும் முடியாது, ஆத்மாவானது மிகவும் வேகமாக பயணம் மேற்கொள்ளுகின்றது.

உடம்பு செல்ல முடியாத இடங்களுக்குக் கூட செல்லுகின்றது. ஆத்மாவை எளிதில் தொடமுடியாது. பல நோக்கங்களின் மிகவும் குறைந்த அழுத்தம் உடையதாகவும் பயன்படுகின்றது, மூச்சு விடுவதாகவும் இருக்கின்றது, உடம்பாகவும் இருக்கின்றது, வெப்பமாகவும், நிழலாகவும் அமைகின்றது.

ஆவியுலகக் கோட்பாடு என்ற பெயரின் அடிப்படையிலும் ஆன்மா, பிசாசு, ஆத்மா, சீற்றம், நிழல், ஆவி என்று பல பெயர்களில் ஆத்மா அழைக்கப்படுகின்றது. அவருடைய நம்பிக்கை நாகரீக முதிர்ச்சியற்ற மனிதன் என்ற புத்தகத்தின் அவருடைய ஆத்மா உடம்பினின்றும் பிரிக்கப்பட்டு இதர வழிகளில் நிரந்தரமாக காணப்படுகின்றது. அவருடைய கனவில் ஆத்மா இணைய முடியாத நிலையில்

இருக்கிறது. அவர் இறக்கின்றபொழுது ஆத்மாவானது அவருக்கு உறவு முறையில் அமைகின்றது. மேலும் இரண்டாவது பாலேவனமாகவும் அமைகின்றது. மீண்டும் அந்த ஆத்மா மரம் அல்லது இளவேனிற் காலமாக மாறுபட்டு பழைய நிலைக்கு திரும்ப வருகின்றது. இத்தத்துவத்தின் அடிப்படையில் ஆவியுலகக் கோட்பாட்டின் முதிற்நிலை ஆத்மா என்ற கோட்பாட்டின் வளர்ச்சியில் அமைகின்றது.

மூதாதை வழிபாடு (Ancestorworship) ஆவியுலகக் கோட்பாட்டின் பக்ககிளையாக மூதாதை வழிபாடு இருக்கிறது. பழங்குடிமக்களிடம் இறந்த பின் உண்டாகின்ற ஆவி பற்றிய பயம் எழுந்து வந்தது. பயம் என்கின்ற பிசாசுவானது அவர்களை சமாதிக்கு அழைத்து வந்ததாக எண்ணி வந்தனர். அவற்றின் பொருட்டு மூதாதையார்களை வழிபடுதல் என்னும் மூடப்பழக்கத்திஞல் பயங்கரமான அல்லது அச்சமான மனப்பான்மை மறையும் என்று கருதினர். அவற்றின் அடிப்படையில் அவர்களிடையே ஒரு ஒற்றுமை நிலவியது. பழங்குடிமக்களிடையே பல கருவிகளையும் அவர்களுக்கு உடைமையாகக் கொண்டு வழிபட்டு வந்ததை உயர்வாகக் கருதினர் மத்திய ஆசியா பழங்குடி மக்களிடை.யேயும், மேற்கித்திய ஆப்பிரிக்கா பழங்குடிமக்களிடையேயும் (Central Australian tribes and west African tribes) மேற்குறிப்பிட்டுள்ள வழிபாடானது நிலவி வந்தது.

இன மரபுச்சின்ன முறை (Totemism)

இனமரபுச்சின்ன முறைமையானது மூதாதை வழிபாட்டுடன் மதச் சம்பந்தப்பட்ட கருத்துக்களில் ஒருமித்த எண்ணம் படைத்தது. அது வட அமெரிக்க, ஆப்பிரிக்கா ஆஸ்திரேலியா ஆகிய இடங்களில் காணப் படுகிறது. குலமரபுச் சின்னம் விலங்குகளிடையே விறுவிறுப்பாக, அமைந்திருந்த போதிலும், தாவர இனங்களிடையும் சில நேரங்களில் காணப்படுகிறது. அவைகளின் உயிர் வாழ்க்கை பழங்குடிமக்களிடையே அமைந்திருந்த சமுதாய

வாழ்க்கைக்குகட்டுப்பாடாகவும் இருந்திருக்கிறது. குலமரபுச் சின்னம் இரகசியத்தின் அடிப்படையில் இருக்கிறது. தெய்வ வழிபாடுடைய பழங்குடி மக்களிடையே பொதுவாகமதிப்புக் கொடுத்து அது போன்ற குழுக்களை உயிர் ஊட்டி வளர்த்து வருவதாகவும் இருக்கிறது. உயிரில்லா பொருள்களுக்கும் இயற்கை நிகழ்ச்சிகளுக்கும் ஒரு ஆன்மாவை கற்பிக்கும் கொள்கை ஆவியுலகக் கோட்பாடு எனப்படும், ஆவியுலகக் கோட்பாடு ஆரம்ப நிலையில் தனிப்பட்டவர்களுக்காக அப்பொழுது எழுகின்றது. நாளடைவில் வளர்ச்சியுற்று தனிப்பட்டவரின் அனுபவத்தின் வழியாக பிரதிபலிக்கின்றது. குலமரபுச் சின்னத்திற்கு (Totem) விளக்கம் கொடுக்கும்பொழுது குழவினரிடையே அமைகின்ற ஒற்றுமை உணர்ச்சியே ஆகும். உறவினரிடையே ஏற்படுகின்ற இரத்தப் பாசம் வாழ்க்கையில் அதனை காணமுடியாது. அது ஒரு அடையாள மாகவும் அமைகின்றது. மேலும் உத்தர வாதமாகவும் அமைகின்றது. எட்வேட் (Edward) என்னும் இனமரபுச் சின்னத்தை விளக்கிக்கூறும்பொழுது மிகவும் சாதாரணமானது அதிகப்படியான பழங்குடி மக்களின் மதமாகவும் இருக்கின்றது என்கிறார். "Totemism as the Sinplest and most primilive Religion ஜவான் (Jevon) இனமரபுச்சின்ன முறையை விளக்கிக்கூறும் பொழுது நவ நாகரிகமற்ற சமுதாயத்தின் படிவம் உலக அளவில் அது வளர்ச்சியுற்றது. என்று குறிப்பிடுகின்றார். (Most primitue form of society that it hasibeen worldwide).

அவற்றிலுள்ள முக்கியமான குறிப்பு கடவுள் தீர்மான மாக ஒரு பொழுதும் பழங்குடி வழிபடுவோர்களிடம் வருவதில்லை. மேலும் சமயக் கோட்பாடு ஆத்ம முறைக்கு எதிராகவும் அமைகின்றது. அவற்றை விசாரித்து பார்த்ததில் எதற்கும் அவனிடம் (God) காரணம் கேட்கும்பொழுது அவர் உதவி செய்வதில்லை. யாருக்கும் தீங்குசெய்வதில்லை. இதுபோன்ற பதிலானது வெளிப்படையில் பழங்குடி மதத்தினரிடையே அவர்களுடைய இரகசியத்தையும். பலகீனத்

தையும் வெளி காட்டுகிறது கோத்திரம் (Totem) பழங்குடி ்களிடையே ஆரம்பத்தில் ஒரு சிலருக்கு உரியது என்று கருதி வந்தனர். கொன்று உண்ணுதல் அப்பகுதியினரி டையே இருந்து ஒதுக்கி வைத்தனர். அவர்களை வணங்கியும் மதிப்புக் கொடுத்தும், எல்லா இடங்களிலும் முக்கியத்துவம் அளித்து வந்தனர். திருமணங்கள் ஒப்பந்த அடிப்படை யில்மேற்குறிப்பிட்ட கோத்திர ஆண் பெண்களிடையே நடைபெறவில்லை. ஏனென்ருல் அவர்களிடையே இரத்த உறவு இருக்கின்றது என்று கருதி வந்தனர்.

போலி கோட்பாடு : (FICTICISM)

போலிகோட்பாடு ஆனது ஆவியுகக் கோட்பாடுடன் முழுதும் செயற்கை வடிவில் அமைந்து வெளியாகின்றது. போலி கொள்கை வழக்கத்தின் கோட்பாட்டின்படி மனித உடம்பின் ஒரு பகுதியோ, ஒரு கல்லையோ, ஒரு கருவியையோ வைத்துக் கொள்ளலாம். கிங்ஸ் (Fetish) ஒரு வேட்டைக் காரணுகவும் பயன்பட்டான், ஒரு யுத்த வீரணுகவும் விளங் கிஞன். மனிதர்களையும், மிருகங்களையும் அடக்கி ஆண்டு வந்தான். அவைகளுக்கு சக்தி இல்லாதவாரும் செய் தான்.

Mana கோட்பாடு:

மாஞ கோட்பாட்டிற்கு விளக்கம் கொடுக்கும்பொழுது முயற்சி செய்து தனிப்பட்ட பலன் அடிப்படையில் நல்ல குணங்களிடைய அதிகாரம் அல்லது சக்தியின் பெயராகவும் இருக்கின்றது. மாஞ கோட்பாட்டின் பிரதான சொத்து ஒரு கல், அல்லது முயலின் பாதம், ஒரு மனிதனுடைய தனிப் பட்ட சக்தியையும், வீரத்தையும் அதிகரிக்கச் செய்து வந்தது. மலேசியாவின் பழங்குடி மக்கள் இதனை பல் வேறு பெயர்கள் வைத்து அழைத்து வந்தனர்.

உதாரணமாக:- ஆல்போன் இங்கஸ் மானிடு என்று குறிப் பிட்டனர். மனிதன் மாயையுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு இருக்கிருன். ஆன்மா கோட்பாடு (Anism) (Spritis-

psm), தத்துவ கோட்பாடு (Totemism) குலக்கோட்பாடு ஆகிய வற்றிலிருந்து மாறுபடுகிறது. மாஜ்யண்டரும், மாடானும் அதுப்பற்றி குறிப்பிடும்பொழுது பழங்குடி மக்களிடையே தோன்றிய முழுமதசம்பந்தப்பட்டவாழ்க்கை யும் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் எழுந்ததல்ல. அவற்றின் சில புரிந்து கொள்ள கூடியவை மனித அபிமானம் அற்றவை காணப்படாதவை தனிப்பட்டவர்களுக்கு அமையாமல் மூட நம்பிக்கையின் சக்தியாகும். எல்லா தத்துவங்களே அது ஏந்தி செல்லுகின்றன. எழுச்சியுற்ற, எழுச்சியற்ற அவர்கள் நடத்தும் வாழ்க்கையாகும்.

According to Majumdar and Madan, "Entire religious life of the primitives is born out of their belief certain understandable, impersonal, non-material and unindividu lazied super-natural power which takes a bode in all the objects, animate and inanimate, that exist in the world.

மாக்ஸ் மல்லர் என்னும் தத்துவஞானி மானுவைப்பற்றி விளக்கம் கூறும்பொழுது மானு என்பது ஒரு முயற்சி இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட மனிதனின் சக்திக்கும் மேற் பட்டதாக அது இருக்கிறது.

உயர்ந்த மலைகள், நதிகள், இடி இதர இயற்கை சக்திகள் முதலியனமானு என்ற சக்தியின் அடிப்படையில் நிகழ்வதாக அக்காலத்திலுள்ள பழங்குடி மக்கள் நம்பிவந் தனர். இச்சக்தியானது நன்மையாகவும் இருக்கலாம் அல்லது தீமையாகவும் இருக்கலாம். அது ஆத்மாவுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. பிசாசுவாகவும் இருக்கலாம், இறந்த மனிதனுகவும் இருக்கலாம். உயிரோடு இருக்கும் பொருளா கவும் இருக்கலாம். HO என்ற மக்களும் முண்டா என்கிற பழங்குடி இனத்தவரும் சோட்டா நாக்பூர் பகுதியில் வாழ் கின்றவர்கள் பங்கா என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர்

பங்காவின் தத்துவம்:- பங்கா பழங்குடி மக்களின் மாயை யாக இருக்கிறது. மனிதனுக்கு அப்பாற்பட்டசக்தியை

உடையது அவற்றின்பின்னர். புயல், மழை, குளிர்ச்சி, வெள்ளம், தொற்று நோய்கள் பலம் பொருந்திய மிருகங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. எல்லா இடங்களிலும் நடைபெறும் செயல்களுக்கெல்லாம் அடிப்படை சக்தியாக பங்கா இருக்கிறது எனவே அவர்கள் மாஞ என்ற வடிவத்தில் பங்கா இருக்கிறது என்று எண்ணுகின்றனர்.

மாயமும் மதமும் :—

மாயை யோசனேகள் மதத்தத்துவங்களுடன் இணைந்து செயல்படுகின்றது. மாயைப்பற்றி ஒருவன் அறிந்துகொள்ள அவன் வீட்டில் நடைபெறும் மதச் சடங்குகளிலும், விழாக்களிலும் வெளிப்படையாகக் காணலாம். ஆவியுலகக் கோட்பாடு மதம் போன்று அதற்கு முன்னரே அமைந்துள்ளது, மனிதனுக்கும், பொருள்களுக்கும் இடையே ஏற்படுகின்ற பாசத்தின் அடிப்படையில் அவற்றிலுள்ள நற்குணங்கள் செல்வாக்கு பெற்று விளங்குகின்றன. மனிதனுடைய நோக்கங்கள், செல்வாக்குகள் சாதகமாக அமைகின்றது. மாயையும் மதமும் இவற்றின் அடிப்படையில் மனிதனுடைய தேவைகளே திருப்தி அளிக்கும் நோக்கத்துடன் செயல்படுகின்றன. அவற்றினே செயல்முறைக்குக் கொண்டு வரும்போது பல்வேறு முறைகளே கையாளுகின்றன. ஒரு சில வேளேகளில் மாயை என்பது மதத்தினின்றும் படிப்படியாக வந்ததாக காட்சியளித்த போதிலும் அது மதத்தினே பாதுகாக்கப்படுகின்றது. மாயையானது லாபத்தின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்த போதிலும் அவற்றின் வெற்றி வழிப்பாட்டின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கின்றது.

டாக்டர் பிரோசர் விளக்கம் கொடுக்கும்போது மதம் என்பது மாயையின் தோல்வியின் பயஞக எழுகின்றது என்று வலியுறுத்திக் கூறுகின்றூர்.

கால்வே என்னும் தத்துவஞானி அவருடைய கருத்தினே ஏற்றுக் கொள்வதில்லே. அவர் குறிப்பிடும்போது மாயைக்கும்

மந்திரத்திற்கும் இரண்டு வேறுபாடுகள் உண்டு என்று விவாதிக்கின்றார்.

(1) மதக்கோட்பாடானது மாயையைச் சார்ந்திருக்கிறது என்றும் மாயை என்பது அவற்றினை கட்டுப் படுத்துகின்றது என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

(2) மதம் என்பது நம்பிக்கையின் அடிப்படையால் எழுவதாகும். ஆனால் மாயை என்பது தானாகவே உறுதியால் அடிப்படையில் ஊக்குவிக்கும் வகையில் எழுகின்றது என்பதை வற்புறுத்தி உரைக்கின்றார். மதமும் மாயையும் ஒன்றுக்கொன்று சுயமாக அவதரித்தது இல்லை. ஆனால் இரண்டு பழங்குடி இனத்தவர்களிடம் பொதுவாக சமமான அளவு இடம் பெற்று இருந்தன என்றும் தெரிய வருகின்றது. மனித மனத்தில் இருந்து அவைகள் ஆரம்பமாகிய போதிலும் அவற்றின் நோக்கம் உலகின் நன்வழியில் அமைகின்றது. அவற்றின் செயல் முறைகள் முடிவாய் வித்தியாசமுடன் காணப்படுகின்றன.

மாயையின் நோக்கங்கள் வழக்கத்தில் குறுக்கிடுகின்றன. அவைகள் ஆரம்பத்தில் மதசம்பந்தமாக அமைந்திருந்த போதிலும் மதசடங்குகளில் அவைகள் சில நேரங்களில் பிரித்து காண்பிக்கப்படுகின்றன. மாயையுடன் வழக்கங்களிலிருந்து (Magical Tractice) பிரிக்க முடியாதவையாகவும் இருக்கின்றன.

உதாரணமாக போலி கோட்பாடு (Fetistism) சமுதாயத்தில் மதத்தின் கீழ்நிலையில் மாயை அமைந்துள்ளது. ஆன்மாவின் வளர்ச்சி வழியில் செயல்படுகின்றது.

எல்லா முறைகளிலும் மாயையானது மானுவின் பிரதிபலிப்பாக இருக்கின்றது மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதாகவும் திறமையாக சரியானமுறையில் செயல்படுவதாகவும் சில நேரங்களில் அமைகின்றது. மனோதத்துவ விளக்கத்தின் அடிப்படையில் மாயையின் தோற்றம் மூன்று நிலைகளில் அமைந்துள்ளது.

(1) ஆரம்பத்தில் உணர்ச்சிகள் அடிப்படையில் இயல்பாகவே தானே இயங்கும் விதத்தில் உருவாகுகின்றது.

(2) குழுக்களின் எண்ணமாகவும் அமைகின்றது.

(3) தர்க்க சாஸ்திரத்தின் தவறான வாத மடங்கியுள்ள போஸ்ட்ஹாக் (Post hoc) இர்க்கோ ஹாக் (ergo hoc) முடிவில் மாயையின் சக்தியை மதிப்பீடு செய்வதாக அமைகின்றது. சமுதாயத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மதிப்பீட்டினை காப்பாற்றும் நிலையில் மாயை அமையும்போது குலத்தின் அடிப்படையால் முழுமையாக செயல்படுகின்றது. குடும்பம், தனிப்பட்டவர்களின் மதம் மதச்சார்பற்ற முறைகளிலும் அவ்வாறே செயல்படுகின்றது. விழாக்களில் ஏராளமாக பயன்படும் பயிர்கள் மாயை மதத்தின் அடிப்படையில் அராய்வதாகவும், கால்நடைகள் அதிகபடுத்தும் போதும் மதத்தின் வெற்றியிலும், மாயை மதத்திநின்றும் தெளிவாக இருக்கின்றது. கறுப்பு மாயை தீய வேலைகளில் பயன்படுகின்றது. தனிப்பட்டவர்களை பகைமையாக கருதும்போது, பொது மக்களால் கண்டனம் செயல்படும்போது அது மதமாக கருதப்படுவதில்லை.

பழங்குடி மதத்தின் முக்கிய தன்மைகள் :

பழங்குடி மதத்தின் ஆன்மா வளர்ச்சி காரணமாகவும் அவற்றின் வழியில் அழைத்துச் செல்வதாகவும் இருக்கின்றது பழங்குடி குழுவினில் இரத்தபாச கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் எல்லா அங்கத்தினர்களையும் ஒற்றுமையாக சாய்க்கின்றது. மத சமுதாயத்தின் ஆன்மா கோட்பாடு, சகோதரத்துவ வளர்ச்சியின் அடிப்படையால் காணப்படுகின்றது. மதத்தின் வளர்ச்சி இயற்கைகளினின்றும் ஆன்மா வாய்ப்புக்குரிய வளர்ச்சியாகவும் அமைகின்றது.

2. தேசீய மதம்

முகவுரை : தேசிய மதத்துடன், பழங்குடிமக்களின் சமயத்தை ஒப்பிடும் பொழுது தேசீயமதம் மிகவும் பெரிய தாக்கப்பெற்ற பரந்த காட்சியினேயும், தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த மனநிறைவினுடைய சமயப்பற்ருர்வம் வாய்ந்த உணர்ச்சிகளேயும் வெளிப்படுத்துகிறது

பழங்குடி மதத்திற்கும், தேசிய மதத்திற்கும் உள்ள மாறுபாடு:-மனிதவரலாறு சமுதாய மாற்றத்திற்கு ஒரு செய்முறையாகவும், அதனுடைய வளர்ச்சிக்கு ஒரு முக்கியத்துவம் இல்லே என்பது முடிவு. பழங்குடி மக்கள் ஒரு பெரிய சமுதாயத்துடன் ஒன்று சேருவது இன்றியமையாத காரியமாகும். பிறகு ஒரு புதிய இனக் கூட்டம் ஒரு புதிய பரந்த நோக்கமுடைய ஒற்றுமையின் அடிப்படையை அடைய முயற்சி செய்தது. பழைய இனக்கூட்டத்தில் விரும்பாதவர்களின் இயல்புணர்ச்சியும், தன் காரிய ஈடுபாடுள்ள போக்குகளும் மிகவும் பளமாகவும், இயற்கையான ஒற்றுமையை ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர். ஆனல் எவ்வகைப்பட்ட இயற்கையான இன உறவை நிறைவேற்ற முடியாததை. வெளிப்பகுதியின் கட்டாயத் தேவையை நிறைவேற்றி உள்ளது. உதாரணமாக அயலாருடன் பழங்குடிமக்கள் சில சமயங்களில் வலுக்கட்டாயமாக ஒன்று சேர்ந்து எதிரிகளிடமிருந்து வரும் ஆபத்தை தடுக்க ஒத்துழைப்பார்கள். அதனுல் இன உறவை சேர்ந்த உறவினர்கள் இந்த சிக்கலான நிலேயிலும் பழங்குடி மக்களே ஒன்று சேர்த்து தேசத்திற்கு அழைத்து வந்தனர். அதனுல்தான் தேசீய மதமும் வளர்ச்சி அடைந்தது.

எகிப்து, பாபிலோன், அசரியன், பிரஷ்யன் இந்தியன். சீனு, யூதர், கிரேக்க அல்லது ரோமன்—நாட்டு மக்கள்கள் தேசிய வாழ்க்கையை வளர்த்து தேசிய மதத்துடன் ஒத்திருந்து, சமூக நலசீர்திருத்தங்களில் உயர்ந்த நிலேயை அடைந்தும், மதங்கள் பல மாறுதல்கஊயும் கடந்து வளர்ந்து வந்தது.

புதிய இனக்கூட்டமும், பழைய இனக்கூட்டமும் இடைவிடாது ஒற்றுமையாக சேராவிட்டால் ஒரு உண்மை யான வளர்ச்சி கிடையாது. அவ்வாருயின் மதம் தன்னுடைய செல்வாக்கைக் கொண்டு தொடர்ந்து செயலாற்ற வேண்டும் என்ருல், அதனுடைய உயர்ந்த முறைகள், தாழ்ந்த முறை களுடன் ஒன்று சேர்ந்து வளர வேண்டும்.

தேசிய மதத்தின் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ள உறுப் புக்கள் :—தேசிய மதத்திற்கும், பழங்குடி மதத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டின் தனிசிறப்புக்களே தேசத்தினுடைய உயர்ந்த சமுதாய முறையுடன் உன்னிப்பாக பார்த்தும் அதிலிருந்து வரும் தேவைகளேயும் அறிய வேண்டும்.

நாகரிகமற்ற மனிதர்கள், தெளிவற்ற உருவமில்லாத ஆன்மாவிற்கு வழிபாடு செய்து வந்தார்கள். நாகரிகமுள்ள மனிதன் சில சிறந்த நோக்கத்துடன் வழிபாடு செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினுர்கள். இவர்களுடன் தொடர்பு டைய ஒரு சீராயுள்ள பழங்குடி மக்களின் இனக்குழுவுடன் ஒப்பிட்டு பார்க்கும் பொழுது தேசீய வாழ்க்கை ஒரு சிக்க லானது.

தேசிய மதத்தின் முக்கியமான தன்மைகள் அல்லது சிறப்புக் கூறுகள் :—

1. தனிக் கோட்பாடு. (Particularism)
2. சமுதாய அமைப்புக்கள். (Social organization)
3. கோயிலும் அவற்றின் தெய்வீகத்தன்மையும். (Shrines and Temples).

4. தியாகச்சடங்கு Rituals and Sacrifice)
5. தெய்வீக எழுத்துக்கள் (Sacred writings)
6. அதிகமான ஒழுக்கத்தன்மை (Mores and Morality)
7. ஆத்மாவும், அழியாத்தன்மையும் (Soul and Immortality)
8. இறைவன் (Gods)

தனிக்கோட்பாடு :—நாகரிக முதிர்ச்சியற்றவர்களின் மதம் போல தேசிய மதமும் தனிப்பட்ட மதமாக முற்கால முறைகளில் சிறிதளவு இருந்திருக்க வேண்டுமே தவிர பொதுமையான மதமாக இருக்கவில்லை. அவர்கள் அந்த மதத்தினுடைய முக்கியத்துவத்தை பழுதுபடாமல் பேணி அடைய முயற்சி செய்தது; ஒரு குறிப்பிட்ட கூட்டத்தினுடைய முக்கியத்துவம் தான் தவிர, எல்லா மனிதத் தன்மையினுடைய பொதுமையான முக்கியத்துவம் அல்ல.

கிரேக்கர்களுக்கும், பார்பேரியனர்களுக்கும் இடையே உள்ள தனிச்சிறப்பை வேதங்களில் காட்சியளிக்கிறது. ஆரம்பத்தில் தனிப்பட்ட ஒரு கோட்பாடு மேற்கித்திய நாடுகளில் நல்ல முறையில் எல்லாவற்றிற்கும் எடுத்துக்காட்டாக பரவி வந்தது. யூதர்களின் கோட்பாட்டின்படி பொதுவாக ஒரு இனத்திலிருந்து தேர்ந்து எடுத்தல் கொள்கையான தேர்தலாக அமைந்திருந்தது.

சமுதாய அமைப்புக்கள் :—தனிப்பட்ட கோட்பாடு சமுதாய அமைப்பினின்றும் உருவெடுத்த தேசிய சமயத்தை சார்ந்ததாக இருக்கிறது. மதம் சமுதாயத்தின் ஒரு சிறப்புமிக்க அம்சமாக இருந்தது. அது தனிப்பட்டவர்களின் அனுபவத்தின் அடிப்படையில் முன்னர் அமைந்து இருந்தது.

சி. எச். டாய் (C.H. Toy) என்னும் தத்துவஞானி பல்லாண்டுக்கு முன்னர் சுட்டிக் காட்டும் பொழுது மதத்தின் வளர்ச்சியானது சமுதாய அமைப்பினை ஒட்டி செல்லுகிறது என்கின்றார். நாளா வட்டத்தில் பழங்குடிமக்கள் ஒன்று

சேர்ந்து ஒரு தேசத்தினை உருவாக்கினர் என்றும் குறிப்பிடு கின்றார்.

மதம் பரவலாக உயர்ந்த சமுதாயத்தின் அமைப்பாக இணைந்து செல்கிறது. முனிவர்களின் வகுப்பு வளர்ச்சியின் தேசீய மதம் ஓர் அமைப்பாக விளங்குகிறது. அவ்வாறு விளங்கும் பொழுது சமுதாயத்தின் மதிப்பையும் செல்வாக் கையும் தானுகவே கொண்டுள்ளது.

இந்து சமுதாயத்தில் ஜாதி என்னும் முறையானது சமுதாயத்தின் எல்லா அமைப்புக்களிலும் கட்டுப்பாடாக வும், பொருளாதார நாகரிக வாழ்க்கையிலும் ஜாதியானது இந்தியாவில் ஆட்கொண்டுள்ளது. ரோமானிய மதம்' கடவுளைப் பற்றி விளக்கிக் கூறும்பொழுது அம் மதத்தினு டைய சமுதாயத்தின் சிறப்புக்களையும் விளக்கிக் காட்டு கின்றது.

கோயிலும் அவற்றின் தெய்வீகத் தன்மையும்: தேசீய மதம் வழக்கமாக தொடர்ந்து தெய்வீகத் தன்மைக்கு வழக்கமாக மதிப்புக் கொடுப்பதும் தேசீய மதத்தின் ஆத்மீக உரு கொடுப்பதில்லை.

தேசீய ஒற்றுமை மாதிரியாக அமைவது பெரிய கோயில் கள், சில மையமான வழிபாடு, ஆகியவைகள் தேவையாக இருக்கின்றன.

ஏதன்ஸ் நகரிலுள்ள பார்த்தீரன் என்ற கோயிலும், அசரியன் மதத்திலுள்ள நைனவேக் என்ற பெரிய கோயிலும், பாபிலோனியன் நகரத்திலுள்ள பாபிலோன் என்ற கோயிலும் இவற்றிற்கு உதாரணமாகும். இக் கோயிலுள்ளக் கட்டிடங்கள் பெரும் மதிப்புக்குரியவையாகவும் இருக் கின்றன. அவைகள் முனிவர்களின் வகுப்பினை சக்தி வாய்ந்த தாகவும், துரிதமாக வளர்ச்சியுற்றதாகவும் அதிக சக்தி யுடையது என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

தியாகச் சடங்கு: மதமானது பலவிதமான சடங்குகளை தன்னுள் கொண்டுள்ளது. மதத்திலுள்ள, பாடல்கள், பல்லவி

கள், பாசுரங்கள், தெய்வீகப் பாடல்கள் எல்லா மதத்திற்கும் பொதுவாக இருக்கின்றன. ஆனால் தேசீய அளவில் முதல் இடத்தில் முழுமையாக அவைகள் அமைந்திருக்கின்றன. தேசீய மதத்தில் முதன்மை இடத்தில் அமைந்துள்ள சடங்குகள் எல்லாம் நடனங்களையும், ஊர்வலங்களையும் கொண்டுள்ளன. மத சம்பந்தமான நடனங்கள் அதிக வளர்ச்சியடைந்து சில வட அமெரிக்கர்களிடையே காணப்படுகின்றன.

இந்தியாவிலும் காணப்படுகிறது. இது போன்று சீனு, ஜப்பான், கிரேக்கம், ரோமன், இந்து மதங்களிலும் காணப்படுகின்றன. தியாகம், நடனம், ஊர்வலங்களைக் காட்டிலும் உலகமெங்கும் அதிக அளவில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. ஆரம்ப காலத்தில் மனிதர்களிடையே பொதுவாக அது இருந்து வந்தது. அதிலும் கடவுளுக்கு முதலில் பிறந்த குழந்தையிடம் தனிப்பட்ட அளவில் தியாகம் அல்லது விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை அதிகமாக எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தனி மனிதர்களின் தியாகம் விஞ்ஞான மத வளர்ச்சியிலும், வெளிப்படையாக அதிக அளவில் நிலவி வந்தது. இந்து சமுதாயத்திலும், சீனர்கள், ஜெர்மானி மதத்தினில் மெக்ஸிகோவில், ஆப்பிரிக்காவில் தனி மனிதர்களின் தியாகம் வளர்ச்சியுற்று வந்தது.

தெய்வீக எழுத்துக்கள் : தேசீய மதம், மொழி வளர்ச்சியிலும் அவற்றினை கற்றுக் கொள்வதிலும் நெருங்கிய உறவுடன் இருந்து இருக்கிறது. ஆரம்ப காலத்தில் எல்லா மதத்திலுள்ள முனிவர்களும் தாம் தாம் நம்புகின்ற மதங்களைப் பற்றியும் அவற்றின் உபயோகங்களைப் பற்றியும், உண்மைகளைப் பற்றியும் சில செய்தித்தாள்களிலும், சில கற்களிலும், மார் பல் கற்களிலும், களிமண், செங்கல்களிலும் எழுதி வைத்திருந்தனர் அக்கால மன்னர்களாலும், கோயிலுள்ள பெரிய வாசகச் சாலைகளிலும், மதங்களைப்

பற்றி எழுதி வைத்துள்ள தியாக எழுத்துக்கள் பாதுகாக்கப் பட்டு வந்தன. போரக்ஸ் என்னும்தத்துவஞானி இறந்தவர் களின் புத்தகம் என்ற எகிப்தின் கி.மு. 1580 முதல் கி.மு. 1000 வரை இந்தியாவிலுள்ள வேதங்கள் என்ற புத்தகத்தில் கி.மு. 1500 முதல் கி.மு. 800 வரை மதத் தத்துவங்கள் எழுதி வைக்கப்பட்டுள்ள விவரங்களை குறிப்பிட்டுள்ளன. பிராமணத் தத்துவம், இந்து மததத்துவம் போன்ற இதர வெளியீட்டு களினுலும் அவற்றினை நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம். பைபிலிலுள்ள (Bible) தத்துவங்கள் அனைத்தும், தேசத்திற் குரியவையாகவும், உலகம் முழுவதும் பரவலாகவுள்ள மதத் தின் அடிப்படையில் எழுந்துள்ள தத்துவமாகும்.

அதிகமான ஒழுக்கத் தன்மை :-

எல்லா மதங்களும் தேசத்தின் அளவில் இருக்கின்றன. சில சமயங்களில் அவைகள் விரிவாக சமுதாயத்தின் குறிப் பிடத்தக்க நிகழ்ச்சியாகவும், சமுதாய வளர்ச்சியின் பிரதி பலிப்பாகவும் சமுதாயத்தில் அவைகள் எவ்வாறு இயங்கு கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டாகவும் விளங்குகின்றன. மதம் சில தத்துவங்களை எடுத்து விளக்குகின்றது. குழுக்களி லுள்ள அதிகமான பேருகளுக்கு அவ் விளக்கத்தின் மூலம் அங்கீகாரம் அளிக்கின்றது. எல்லா மதத்தினுடைய வேதங் களும், ஒழுக்கத்தின் தத்துவங்களை கொண்டுள்ளன. அத் தத்துவங்கள் நாளா வட்டத்தில் நடைமுறையில் அப்போதைய தலைவனுக்கேற்ப அமைகின்றன. "டான் ஆப் கான்ஸியன்ஸ்" என்ற நூலினில் எகிப்து நாட்டைய ஒழுக்கத் தத்துவங்கள் உயர்ந்த நிலையில் எழுச்சியுற்றமையையும் அதிக அளவில் பரவி இருந்ததையும், பிரஸ்டட்டு என்னும் தத்துவ ஞானியின் அறிய முயற்சியின் உருவெடுத்து விவாதிக்கப்படு கின்றது. தேசிய அளவிலிருந்து மதமானது வளர்ச்சியுற்று முனிவர்களின் நிலைக்கு உலகம்முழுவதும் பரவலாக வளர்ந்து தீர்க்கத்தரிசி, விரிவாளர் சமுதாயத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மதிப்பானவர்கள், சமுதாயத்தைக் காப்பாற்ற படுகின்றவர்

கள் தேவையில்லாதவர்கள் எல்லாவற்றையும் தன்னுள்ளே கொண்டுள்ள நிலையில் உள்ளவர்கள் என்று வளர்ச்சியுற்று வருகிறது.

ஆத்மாவும் அழியாத் தன்மையும் :-

உயிரோடு இருத்தல், இறப்பு, போன்றவைகள் எல்லா மதங்களிலும் தற்போது நம்பிக்கையாக இருக்கிறது. ஆரம்ப நிலையில் அவற்றின் பிரதிபலிப்புக்கள் சில இருந்தன. கிரேக்கத் தத்துவத்தின் படி கீழே ஓர் உலகம் இருப்பதாக எண்ணி வந்தனர். பைபிள் கதைகளில் சூனியக்காரி முடிவு என்ற அத்தியாயத்திலும் வாழ்க்கையின் இறப்புக்குப் பின்னர் துயரம் நிறைந்த தன்மையையும், விரும்பத்தகாத நிலையினையும் வழியுறுத்திக் கூறுகிறது. சில மதங்களிலும், இஸ்ரேல் போன்ற மதங்களிலும் உயிரைப் பற்றி குறிப்பிடும் பொழுது, உயிர் இறப்புக்கு பின்னர் ஆத்மா எங்கும் ஒரு பகுதியாக உருவெடுத்து காணப்படுவதில்லை. ஆனல் எகிப்திய தத்துவத்தின் குறிப்பிடத் தக்க அம்சமாக இருக்கும். மதத்தின் மையமான ஓர் இடத்தை அழியாத் தன்மை கோட்பாடானது அச்சு போன்று மையமாக அமைந்திருப்பதுடன் இதர தேசீய மதங்களிலும் அமைந்திருக்கிறது.

இறைவன்: எல்லா மதங்களும், பழங்குடிமக்களைப் போல் இல்லாமல், அவரவர்கள் தங்கள் விருப்பத்தின் முக்கியத்துவத்தை உண்மையான நம்பிக்கையுடன் கடவுளிடம் முறையிடுவார்கள். இந்த கடவுளை ஒரே இனம் என்று அடிக்கடி எண்ணுவார்கள். கிரேக்க ஜீனஸ் என்பவர் கடவுளுக்கும், மனிதர்களுக்கும் மதகுரு. இதனல் படிப்படியாக பல கடவுள்கொள்கை உடையவன் (Polytheism) ஒரு கடவுள்கொள்கை உடையவனக (Monotheism) மாறி கடவுளர் பலருள் உறையும் ஒரே இறைவனையே அவன் வழிபடுகின்ருன். ஒரு சமயத்தில் இந்த இயக்கத்தை ஒருமை கடவுள் கொள்கை என்று (Henotheism) அழைப்பார்கள். இதனுடைய கருத்து என்னவென்ருல் கடவுள்கள் இருந்த

போதிலும் ஒரே கடவுளை வழிபட வேண்டும். அவ்வாருயின் ஒவ்வொரு நேரத்தில் பல கடவுளை வழிப்பட்டதினுல் அதற்கு கதினேதிசம் (Kathonotheism) என்றே அழைப்பார்கள். மற்ற மதங்களை விட இஸ்ரேல் மக்களின் மதங்களினுடைய எண்ணங்கள் பல கடவுள் கொள்கை (Polytheism) யிலிருந்து ஒரு கடவுள் கொள்கைக்கு (Monotheism) மிகவும் வேகமாக சென்றது.

3. உலகப் பொது சமயம்

சமயத்தைப்பற்றி பொதுவாக பார்வையிடும் பொழுது நாகரிக முதிர்ச்சியுற்ற பழங்குடி மக்களின் சமயமும், தேசீய மதமும் சமய குருவிற்குரியபடி நிலையில் ஒருபுறமாக பார்க்கும் பொழுது சமயம் என்பது உலகம் முழுவதும் ஒரு பரந்த இயற்காட்சியாகவும், எல்லா இடத்திலும் பண்பினை எடுத்துக்காட்டும் தனிக் கூறு போன்றது. மற்றொரு புறமாக பார்க்கும்பொழுது சமயம் என்பது நிலையானதல்ல. ஆனால் அதனை நடைமுறையில் பார்க்கும்பொழுது உறுதியான முன்னேற்றத்தை அடைந்துள்ளது. ஒரு முக்கியமான குறிப்பிடத்தக்க மாறுபாட்டுபடி அதனுடைய நிகழ்ச்சிகளின் படிப்படியான தொடர்ச்சியை கி. மு. 800-முதல் 400-வரை உலகப் பொது சமயம் வருவதுணர்த்துகிற சமயத்தின் எழுச்சியின் மூலம் நாம் அறியலாம்.

நாம் இந்த வளர்ச்சியின்படி மூடநம்பிக்கையில்லாமல் கோட்பாட்டின்படி சென்றால், வருவதுணர்த்துகிறவர்கள் **(Prophets)** அதே சமயத்தில் தேசீய மதத்தின் கோட்பாட்டின் எல்லையை தாண்டி செல்லுகின்றனர். கடவுள் இந்த பூமிக்கே பிரபுவாக இருப்பவர் ஒரு தேசத்திற்கு மட்டும் தனி உரிமை கொள்ளமாட்டார். தேசீய மதம் மிகவும் உட்புறமாகவும், தனியியல் தன்மையுடையதாகவும் இருக்கும். ஆனால் உலகப் பொது சமயமோ அவ்வாறு இல்லாமல் மிகவும் பொதுமையாக உள்ளது. ஆதலால் பண்டைய கட்டுப்பாடுகள் உயர்ந்தெழுந்தது. நம்பிக்கை என்பது எல்லோரிடமும் இருப்பது. ஏனென்றால் அது உயர்ந்த முறைகளைக் கொண்ட சமயமாக இருப்பதாலும்

சமய பரப்பாளரின் முயற்சியும் அதன் பொதுமையும் ஆக மாறிவிடுவதுடன் தன்னுள் உரிமை கொண்டாடுகிறது.

பழங்குடி மக்களுக்காகவும் அல்லது தேசத்துக்கு ஈடாகவும் ஒரு மதம் உள்ளது. ஆகையால் நாம் **மனித வகுப்புக்காகவே** ஒரு மதத்தை அமைத்துக்கொள்வோம்.

உலகப் பொது சமயத்தின் முக்கியமான சிறப்புக் கூறுகள்:— தேசீய மதத்தின் வளர்ச்சியில் நாம் கண்டது என்னவென்றால், அதனுடைய தனி கோட்பாடு, தேசீய மதம், சடங்குகளும், ஒழுங்கு முறையும். பிறகு ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் கி. மு. 750-முதல் தீர்க்கதரிசிகளின் கீழ் ஒரு இயக்கம் பொதுமையான தோற்றத்துடன் எழுந்தது. இயற்கைத் தத்துவத்தைக் காட்டிலும் இந்த இயக்கம் தனி தன்மையுடையது. சடங்குகளை காட்டிலும் இந்த இயக்கம் ஒழுக்க நூலாக உள்ளது. ஒழுங்கு முறையைக் காட்டிலும் அறிவாற்றலுள்ளதாகவும் மறை மெய்மை சார்ந்ததாகவும் இருக்கும்.

இந்த இயக்கம் பல கடவுள் கொள்கையிலிருந்து ஒரு கடவுள் கொள்கையை நோக்கி மாறிச் சென்றது. இந்த உலகப் பொது சமயத்தில் இனத்தை அல்லது இன மரபைப் பற்றியும் தனிச் சிறப்புடன் ஒரு வேண்டுகோளை மனிதனிடம் விடப்பட்டது. அருள் மீட்பு அல்லது நற்கதி இந்த இயக்கம் விருப்பறிவிப்பது எல்லாருக்கும் திறந்த வெளியாகும். கடவுளை வழிபடுவது என்பது ஒரே பொருள் என்பதுபோல தெய்வீக வழிபாடு முறையையும் எல்லா இடத்திலும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கும்.

தீர்க்கதரிசி:—இந்த இயக்கம் தீர்க்கதரிசிகளின் இயக்கமாக உள்ளது. தீர்க்கதரிசி என்பதற்கு கருத்து என்னவென்றால் யார் ஒருவன் உண்மையைப் பேசுகிறானோ அவன் தான் தீர்க்கதரிசியாவான். அவன் தன் சொந்த கடமையுடனும் தன் சொந்த அனுபவத்தை உறுதியாகக் கொண்டும் கடவுளுடைய அருளால் தெய்வீக உணர்த்தப்பட்ட அறிவினை

அடைவான். அவனுடைய அனுபவங்கள் வழக்குறிப்பு சமூக, அரசியல் முறையற்ற செயல் மூலம் (அமாஸ்வுடன் இருப்பதுபோல) அல்லது வீட்டு வேலையாள் துன்புறுத்தல் மூலமாகவும் (ஓசியுடன் இருப்பதுபோல) அல்லது போரும் கடுந் துன்பமும் மூலமாகவும் (ஐசையாயுடன் இருப்பது போல) அல்லது பெருமகிழ்ச்சி மூலமாகவும் (ஆர்பிக்யுடன் இருப்பதுபோல) அல்லது மெய் காரண மூலமாகவும் (கிரேக்க தத்துவ ஞானியுடனும் உபநிடத்தையும், லாவோட்ஸ்ஸையும் எழுதியவருடன்இருப்பதுபோல)அல்லது உளவியல் பகுப்பாராய்ச்சியின் அனுபவத்தினுடைய விருப்பம் மூலமாகவும் (புத்தருடன் இருப்பதுபோல) அல்லது கூராய்வினுடைய சச்சரவும் இயற்கையின் நல்லதும் கெட்டதும் மூலமாகவும் (சோராஸ்டருடன் இருப்பதுபோல) அனுபவங்கள் வந்தது.

பொதுமை:— உண்மைகளை இந்த தீர்க்கதரிசிகள் எல்லோரும் தடங்கல் ஏதும் இல்லாமலும் பரந்த நோக்கமுடைய இருபுற மாறுபாடும் விகிதயளவுடனும் இருப்பார்கள். தீர்க்கதரிசியாகிய அமாஸ் என்பவர் சொல்லுகிறார். கடவுள் நமக்கு எபிரேயர்களை மட்டும் கற்பிக்கவில்லை, தவிர பிலாஸ்டைஸ் பற்றியும் எதியோப்பியா நாட்டைப் பற்றியும் கற்பித்துள்ளார். மகாவீரரும், புத்தரும், மனிதருடைய துன்பத்தின் பிரச்சினையில் தொடர்பு கொண்டுள்ளனர். மகாவீரரும், புத்தரும் புத்த மதத்தை சிறப்பாக அடுத்த தேசத்துக்கு பரப்பினர். கிரேக்கர்கள் காரணத்துடன் ஒரு வேண்டுகோளை விடுத்தனர். அந்த வேண்டுகோள் என்னவென்றால் உலகப் பொது மனித மெய்க் காரணம் என்றால் என்ன? என்பதைப்பற்றி கேட்டனர். இந்த மெய்க் காரணங்கள் எந்தத் தேசத்துக்கோ அல்லது இன மரபுக்கோ தனித்து ஒதுங்கிய இன பொது பண்பு அல்ல. இந்த தீர்க்கதரிசிகள் பிரச்சினைகளுடன் பங்கு கொண்டுள்ளனர். அந்தப் பிரச்சினைகள் யாவன:—(1) உலகப் பொது மனிதப் பிரச்சினை. (2) சமூக முறையற்ற செயலின்

பிரச்சினே. (3) காரணத்துடன் கைப்பற்றுதலின் பிரச்சினே, (4) தனி நலம் பேணுகிறவரின் பிரச்சினே. (5) அறியாமை. காப்பில்லாத அச்சமும், இறத்தலும் போன்ற பிரச்சினே.

தனியுரிமைக் கோட்பாடு:—நாகரிக முதிர்ச்சியற்ற மனிதனின் முக்கியத்துவம் என்னவென்முல் அவன் ஒரு உறுப்பினராக நாகரிகமற்ற இனக் குழுவில் இருக்கவேண்டும். அல்லது குல மரபின் தனி மனிதனின் எண்ணிக்கையில் முரட்டுத்தனமானவர்களுக்கு மாருக ஒன்றுமில்லாதவர்களும் இருப்பார்கள். தேசீய மதத்தில் துறவிக் காட்டிலும் வழிப்படுபவர் தான் குரு என்று தனி மனிதன் அந்த குழுவில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டான். ஆனுல் உலகப் பொது சமயத்தில் கடவுளுக்கும் தனி மனிதனுக்கும் நேரிடையான தொடர்பு இருக்கிறது என்றும் அவர்கள் பூசாரிக்கோ அல்லது கோவிலுக்கோ கீழ்ப்பட்டிருக்கவேண்டிய தேவையில்லே,

நன்னெறி சார்ந்த கோட்பாடு : உலகப் பொது சமயம் அமைப்பும், சடங்குகளேயும் விட்டு மாறிவிட்டன. சமயத்தின் முக்கியத்துவம் நன்னெறி சார்ந்ததாக உள்ளது. தீர்க்கதரிசிகள் பொதுமையாக நமக்கு அன்பு சமூக ஒழுங்கு, பொறுமை இவைகளேப் பற்றி போதிக்கப்படுகிமுர்கள். புத்தரும், ஏசுவும், பிறரையும் நம்மை போல் கருதி செயலாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லுகிமுர்கள். கன்பூசியஸ் என்பவர் உன்னுல் ஒருவனுக்கு நன்மை செய்ய முடியவில்லேயாயினும் பிறருக்கு தீங்கு செய்யாமல் இரு என்று சொல்லுகிமுர். இதே கருத்தினே சோராஸ்டர் என்பவர் சொல்லுகிமுர்.

அறிவு : வழங்களே நம்பியிருப்பவர்களும் எதிர் செயல் அறிந்து செயல்படுகின்றவர்களும், தனிப்பட்டவர்களின் எண்ணங்களே ஊக்குவிக்கும் வகையில் மதிப்புக் கொடுத்து செயல்படுகின்றனர். இதுபோன்ற தத்துவ ஞானிகளாக மகாவீரரும், புத்தரும், கிரேக்கர்களும் நாம் காண்கிமுேம். புத்தருடைய தத்துவங்களே எடுத்துக் கூறும் நூல்கள் தனிப்

பட்டவர்களின் உளவியல் மனப்பான்மையை ஆராய்ந் துரைப்பதுடன் ஒழுக்கம் அறியளவை இயல் பிரச்னைகளை வலியுறுத்திக் கூறுகின்றனர். அதுபோன்று உபநிட முனி வர்கள் இந்தியாவில் உள்ள ஆறு தத்துவ ஞானிகளும் அவற்றினையே குறிப்பிடுகின்றனர். Lao-tsa, கன்பூயுசியஸ் என்னும் தத்துவ ஞானிகள் இவற்றினை நுணுகி ஆராய்ந்து கூறும் பொழுது அவர்கள் எண்ணங்களின் மீது எழுச்சியூட்டி வலியுறுத்திக் கூறி வருகின்றார்கள். கிரேக்க தத்துவ ஞானிகள் சாக்ரடீஸ், பிளாட்டோ, அரிஸ்டாடல் ஆகிய தத்துவ ஞானிகள் பழக்கத்தினால் ஏற்படுகின்ற நம்பிக்கையை மிகவும் தாக்கி குறிப்பிடுகின்றனர். மதங்களிலுள்ள நம்பிக்கை அனைத்தும் காரணங்களின் அடிப்படையில் எழுந் தவை என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

தேசத்தின் அளவில் இருக்கின்ற மதங்களும் வாழ்க்கை அறிவு வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் எழுந்தளவை என்பதை மறுக்க முடியாது. ஆனால் முனிவர்களின் பற்றி இந்நிலையில் அறிய முற்படும்பொழுது அவை அனைத்தும் சார்புடையன வாகவும் மேலும் வழக்கங்களின் அடிப்படையில் எழுந்தவை யாகும் என்பதை மறுக்க முடியாது. மொத்தத்தில் அறிவு டைய வாழ்க்கை என்பது உலகம் முழுவதும் உள்ள மதங்களி டைய சுதந்திரமானது, திறந்திருக்கும் தன்மையுடையது, பழக்க வழக்கங்களை நுணுகி ஆராய்வது மேலும் வாழ்க்கை யோடு நெருங்கிய தொடர்புடையது அறிவு.

ஒருமையாளர் : (Mystical)

வருமுன் உரைப்போர் இயக்கம்அல்லது உலக முழுவதும் மதத்தினை பரப்புவர்கள் அறிவாளிகளாக இருக்கின்றார்கள் அதே போன்று ஒரு மையாளர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள். அறிவாளிகளும் ஒருமையாளர்களின் அனுபவசாலிகளும் கடவுளை நம்பி அவற்றிற்கு வடிவம் கொடுத்து வாழ்க்கை யினை அவற்றின்படி அமைத்துக் கொள்ளுகின்றார்கள். இது போன்ற ஒப்பந்தங்கள் வெளிப்படிவங்கள் பழங்குடி மக்களின் குழு விழாக்களிலும், தேசீய மதங்களிலும் காண

லாம். பல மதங்களின் கருத்துக்கள் ஒருமையாளர் அனுபவத்தினை பெற்று இருக்கின்றனர். உபநிடதங்கள், தத்துவ ஞானிகள், முனிவர்கள் உண்மையினை காணுகின்றனர். புத்தர் போதி மரத்தடியில் ஞான உதயத்தினைக் கண்டு அறிந்தார். அமோஸ் என்னும் தத்துவஞானி கடவுளின் அழைப்பை அவருடைய ஆட்டுக்குட்டியின் ஒப்பந்தத்தின் போது கண்டறிந்தார். இசா என்னும் தத்துவ ஞானி அவருடைய ஜெருசலம் கோவிலில் கடவுளைக் காணுகின்றார். சோராஸ்டர் என்னும் தத்துவஞானி ஒருமையாளர் அனுபவத்தினை அன்னுருடைய 30வது வயதில் காணுகின்றார்.

ஒரு கடவுட் கோட்பாடு : உலக முழுவதும் உள்ள மதங்கள் பல கடவுட் கோட்பாட்டினை தேசீய மத அளவில் ஒதுக்குகின்றனர். அவ்வாறு ஒதுக்குகின்றவர்களில் சாக்ரடீஸ் என்னும் தத்துவ ஞானியும் கிரேக்க தத்துவ ஞானி பிளாட்டோவும் பயன்படுத்தும் வார்த்தைகள் எல்லோரும் சமமானவர்கள் (Pantheian) கடவுள் கடவுள்கள் அவர்களும் ஒரே கடவுளை நம்புகின்றனர். அதே போன்று உபநிஷ தத்துவ ஞானிகளும், மிக்க அறிவுடையவர்களும், அவருடைய காலத்திலும் ஒரே கடவுளை வணங்கி வந்தனர்.

லாவோட்ஸ் என்னும் தத்துவ ஞானியின் வழியிலும், கன்பயூசியல் என்னும் தத்துவ ஞானியின் வழியிலும், அமாம்ஸ்டா ஜோசண்டர் என்னும் தத்துவஞானி வழியிலும் பிரம்மன் என்னும் இந்துக்களின் பிரதிநிதியாக கடவுள் ஒருவரே என்னும் கோட்பாட்டினை வழிபட முற்படும். பொழுது அவர் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான ஒருவர் என்று வழிவகுத்துக் குறிப்பிடுகின்றனர். அவர்கள் பல கடவுட் கொள்கையை ஒதுக்குவதற்குக் காரணம் என்னவெனில் ஒழுக்கமின்மை கட்டுப்பாடு அற்றவை, ஆத்மா இல்லாதவை ஆகியவைகளே. இது போன்று ஒதுக்குவதற்குக் காரணமாக அமைகின்றது.

4. சமய உளவியல்

ஆரம்பமும், வளர்ச்சியும் உளவியலின் தொடர்ச்சிகள் முற்காலத்திலும் பிற்காலத்திலும் சமய பகுதிக்கும், பிறப்பு மரபு பற்றி நூலுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்து வந்தது மனிதனுடைய அமைப்பானது அவனுடைய மதம், இயற்கை அமைப்புகள் என்ன, எப்பொழுது என்ற கேள்வியின் முன் நிலையிலும் அவனுடைய வாழ்க்கையின் உள் அமைப்பு களிலும், நாம் மத சம்பந்தப்பட்ட விசையிணைப்புக்களைக் காண்கிறோம், இவைகள் எல்லாம் இயற்கை உளவியல் மதத்தின் ஆரம்ப வாயிலாக அமைகின்றது. சில பதில்கள் இது போன்ற வினுக்களுக்கு திருப்தி அளிக்கும் வகையில் அமையவில்லை. விஞ்ஞான ரீதியிலும் அவற்றினை நோக்க முடியவில்லை.

இயற்கையின் அடிப்படையில் மதம் இருக்கின்றது என்ற கொள்கையானது எங்கும் பரவலாக விளங்குகின்றது. மனிதனும் அவற்றினைச் சார்ந்துள்ளான் என்றும் பொது வாக பேசப்படுகின்றது. மனிதன் மதத்தை சார்ந்தவன் என்று சொல்லப்படுகின்ற இடங்களிலும் அவனிடையே மத உணர்வு இருக்கின்றது என்ற காரணத்தினுலும் உளவியல் பிரச்சனைகளை மதத்தின் ஆரம்பநிலையில் தீர்த்துக் கொள்ளும் வகையில் மிகவும் சுலபமான முறையில் தெளிவாகச் செய்யக்கூடிய வகையில் மத உணர்வுகள் வளருகின்றன. மத செயல் திறன் மதத்தினின்றும், திருப்தி அளிக்காத வகையில் சில நேரங்களில் பேசப்படுகின்றது. அவ்வாறு பேசப்படுவதற்கு காரணம் பழங்காலங்களில் செயல்திறன் உளவியல்கள் அடிப்படையாக இருக்கின்றன. மதத்தினை

தனியாக பிரித்து பார்க்கும் பொழுது அவற்றின் செயல் திறன், ஆற்றும் தன்மை, முதலியவைகள் நம் அறிவுக்கு எட்டாத அளவில் பிரித்துக் காட்டப்படுவதுடன் மனித மன நிலையின் அடிப்படை உரிமைகளிலும் இணைந்து பேசப் படுகின்றது.

மத அனுபவம் சில மூலப்பொருள்களில் அடிப்படையில் அமைகின்றது. நிலையான வாழ்க்கையை கொண்டுள்ளது, மத உளவியல் மனிதனுடைய பொருள் வீண் பேச்சு ஆகியவற்றை கொண்டுள்ளது. மனிதனுடைய உளவியல் தன்மையாக பிரித்துக் காட்டப்படுவதில்லை. மதத்தின் தத்துவங்கள் அவற்றின் செயல் திறன்கள் மூலமாகவும், மத வாழ்க்கையின் மூலமாகவும், மத சம்பந்தப்பட்ட விழாக் களிலும் வெளிப்படையாக தெரிகின்றது.

டாக்டர் மேக்டாக் என்ற தத்துவஞானி அவற்றினை பாகுபடுத்திக் கூறும் பொழுது, இயல்பு உணர்ச்சியும், உணர்ச்சிகளும் சேர்ந்து பல உணர்வை உண்டு பண்ணி இயல்புணர்ச்சி வெளிப்படும் பொழுது மத உளவியல் என்று குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் மதத்திற்கு ஒரு தோற்றம் இருக் கிறது என்றும், கடவுளின் உறவு உணர்வின் அடிப்படையில் அமைந்தது என்றும் அவை பயத்தினால் எழுந்தவை அல்ல என்றும், பகைமையினின்றும், மிகுதியான அளவு பராமரிக் கப்பட்டு வருவதும் மத உளவியல் என்று W. Robertson Smith குறிப்பிடுகின்றார்.

நாம் உளவியல் பிரச்சனைகளையும் மதத்தினின்றும் அதிக அளவில் பாகுபடுத்தி ஆராய முற்படும் பொழுதுதனிப்பட்ட வகையில் உளவியல் கொள்கைகள் ஆரம்பத்தில் எவற்றினை தீர்மானிக்கின்றன; மதத்தின் வளர்ச்சி என்ன? அவற்றின் கண்டுபிடிப்பு என்ன? போன்ற விவரங்களை தேடி ஆராய முனைகின்றோம். மனிதன் தன்னுடன் பலவிதமான நடத்தை களையும் உளவியல் உண்மைகளையும் மதத்திற்குள் நுழைத்துக் கொள்ளுகிறான்.

நவீன உளவியல் அறிஞர்கள் துணிவாற்றல் அறிவு நிலைக்கு புறம்பாக நெருங்கிய உறவுடன் உளவியல் மதத் தத்துவங்களும் கொண்டுள்ளதாக அரிசடாட்லின் என்னும் உளவியல் தத்துவஞானி வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார் J S. லூபா என்னும் தத்துவஞானி அவருடைய புத்தகத்தில்உள வியல் ஆரம்பமும் மதத்தின் இயற்கை நிலையையும் குறிப் பிடும் பொழுது விரும்பிச் செய்யக்கூடியவை, உணர்ச்சிமய மானவை, சில நேரங்களில் வெட்பதட்ப நிலைக்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு நேரங்களிலும் மனசாட்சி மாறக்கூடிய அளவில் அமைபவை. அவை உண்மையில் நடைபெற்ற சம்பவங்களை விளக்கி காட்டியவை. ஆனால் அவற்றிற்கு தடையாக நிற்பவை அல்ல என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

உணர்ச்சி வசப்பட்ட அல்லது பற்று மிக்க தத்துவங்கள்:—

மனநிலையின் போக்கானது ஒருமையாளர்களின் அனு பவத்தின் அடிப்படையில் விண்ணப்பித்து உணர்ச்சி ஊட்டி தீர்மானிக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் இது போன்ற உணர்ச்சி அனுபவங்களையும் ஆண்களும் பெண்களும் பெற்று இருக் கின்றனர். சில நேரங்களில் இவைகள் தீவிரப்படுகின்றன. சில நேரங்களில் இவைகள் மிகவும் மிதமாக செயல்படு கின்றன. சில மனிதர்கள் வழக்கத்திற்கு அதிகமாகவும் இவை ஆட்கொள்ளும் பொழுது உணர்ச்சி வசப்பட்டு செய லாற்றி இருக்கின்றனர். அதுபோன்று செயலாற்றுகின்ற வர்கள் ஒருமையாளர்கள் (Mystic) என்று குறிப்பிடுகின்றனர் உணர்ச்சியானது ஆரம்பநிலையில் பரவலாக அமைந்திருந்த போதிலும் அவை செயல்படும் போது தீவிரம் அடைந்து மிகுதியான வளர்ச்சியின் மதத்தின் உணர்ச்சிகள் அவசிய மானவையாகும். மையமாகவும் கொண்டு திகழ்கின்றனர். பேராசிரியர் வில்லியம் ஜேம்ஸ் அவருடைய புத்தகத்தில் பலவகைப்பட்ட மத அனுபவங்களை குறிப்பிடும் பொழுது மதத்திற்கு அடித்தளமாக அமைவது உணர்ச்சிகள் என்று குறிப்பிடுகின்றார். தத்துவமும், இறைமை நூல் சூத்திரங்

களும் இரண்டாம் தரமானவை என்றும் ஒரு புத்தகத்தி னின்றும் மொழி பெயர்த்து பிரிதொரு மொழிக்கு மாற்று வதும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றுர். மதவுணர்வுகள் எவ் விதத்தில் அமைந்திருக்கின்றன என்பதை அறிய முற்படும் பொழுது அக்கேள்விக்கு பலவிதமான பதில்கள் கிடைக் கின்றன.

லுகூர்டியல் என்னும் தத்துவ ஞானி மத உணர்வு என்பது பயத்தின் அடிப்படையில் எழுவதாக குறிப்பிடு கின்றுர். "ஷரியர் மார்க்கர்" என்னும் தத்துவ ஞானி குறிப் பிடும் பொழுது மத உணர்வுகள் பரிபூர்ணமாக கடவுளே சேர்ந்தது என்றும் மத நடை முறை செயல்கள் உணர்ச்சி யின் அனுபவத்தில் உடன் நிகழ்கின்றன என்றும் அவை இல்லையெனில் அவற்றிற்கு பொருள் இல்லை என்று குறிப்பிடு கின்றுர். மதவழியின் பாட்டின்போது நடைபெறும் சடங்குகள், விழாக்கள் ஆகியவைகள் எப்பொழுதும் பொருள் அற்றவை என்கின்றுர். ஆனுல் பற்றுதல் மிக்க முக்கியமானவையாக அவைகள் அமைக்கப்படுகின்றன என்று கூறப்படுகின்றுர். மதவழிபாட்டு முறை, உணர்ச்சி யின் அனுபவத்தின் இணைந்துள்ளன என்று குறிப்பிடுகிறுர். கடவுளிடம் உடலை அற்பணிக்கும்பொழுது உணர்ச்சி வசப் பட்டு செயல்படுகின்றன என்று குறிப்பிடுகின்றுர். தோத்திர பாடல்கள் வழிபாட்டாளர்களில் உணர்ச்சி வசப்பட்டு கட்டுபடுத்தி கொள்கையின் ஒரு பகுதியாக அமைகின்றன. எப்படி இருந்தபோதிலும் உணர்ச்சிகளை கோட்பாடு பற்றுடன் எழுப்பெற்ற மதத்தின் முக்கியத்துவத்தின் பலனுக இணைந்து செயல்படுகின்றன. ஆனுல் தனிப்பட்டவர் களின் பலகீனமாகவும் அவற்றின் முடிவில் அமைகின்றது.

அறிவும் அல்லது இயல்விளக்கமூலப்பொருளும்

இயல் விளக்க மூலப் பொருள் என்பது மதத்தின் நம்பிக்கையில் எழுவது அல்லது கடவுள் இருக்கின்ருர் என்பதை உறுதிபடுத்துவது செயின்ட் தாமஸ் அக்கியுனுஸ் என்னும் தத்தவ ஞானி ஐந்து வழக்க நிருபணங்களில் ஒன்று, உயிர் தத்தவ ஆராய்ச்சி நிரூபணம், செயின்ட் அக்கியுனுஸ் நியாய வின் நிருபணம் போன்ற முயற்சிகள் மனிதனுடைய மத நம்பிக்கைக்கு அடித்தளமாகவும் இயல் விளக்க பொருளுள் ஒதுக்கீடாகவும் அமைகின்றது. தற்காலத்தில் மத அனுபவத்தில் விவாதம் சில நேரங்களில் ஏற்படுகின்றது. ஒரு மனிதனுடைய மதம் கடவுளின் அனுபவத்தில் எழுகின்றது. கடவுள் இருக்கின்ருர். அவர் நிச்சயமாக இருக்கிருர், அவர் உலகமெங்கும் இருக்கின்ருர். போன்றவைகளும் மனித மத அனுபவத்தில் இடம் பெறுகின்றன.

நவீன உளவியல் முழுமையான போக்குகளும் நமக்கு நம்பிக்கையும் உணர்ச்சியும் விளக்கின்றன. மறுபுறம் இறமை நூலும் மதத்துவஞானிகளும் நமக்கு நுண்ணியக் காரணங்களை எடுத்து இயம்புகின்றன. எனவே நாம் மதப் பற்றுமிக்கவர்கள் ஆகின்ருேம். அவைகள் மட்டும் மதத்தின் நம்பிக்கையை நமக்கு ஏற்படுவதல்ல. இதுபோன்று காரணம் கண்டறிய முற்படும் பொழுது பொதுவாக அவற்றினையே இயல் விளக்கம் என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

இயல் விளக்க மூலப் பொருள்கள் சில நேரங்களில் சிறிய பகுதிகளாக இருக்கின்றன. நம்பிக்கை என்றும் பட்டு பாட்டின் அடிப்படையிலும் அளவுக்கருவி என்னும் தத்துவத்தின் பகுதியிலும் முதன்மையாக திகழ்கின்றன. நம்பிக்கை என்பது அனுபவரீதியில் ஆரம்பம் ஆவதில்லை. உயிர் தத்துவ ஆராய்ச்சியாளர்களின் விவாதத்தின்படி கடவுள் இருக்கின்ருர் என்ற விவாதமானது இயல்பானது. சந்தேக படுவதற்குரியது. இயல் விளக்கத்திற்கு எந்நிலையிலும் அள

வியலின்படி காணும் நிலை நிரந்தரமாக இருப்பது மத நம்பிக்கையை தீர்மானிப்பது மதத்தின் உண்மையை அளவிடும் கருவியாக எடுத்து கொள்ளால் ஆகாது — பெர்க்ஸான் என்னும் தத்துவஞானின்படி உள்ளணர்வு உண்மையை வழிகாட்டியாகவும் புத்திசாலிதனத்தை விட மதிப்பு உடையதாகவும் இருக்கிறது. மத நம்பிக்கையானது இயல்விளக்கயத்துவத்தின் மூலபொருளாக அவற்றின்சூத்திரமாகவும் மிகவும் உயர்ந்த இடத்தில் இருப்பதாகவும் மறக்கின்றனர். பாஸ்கல் என்னும் தத்துவ ஞானி குறிப்பிடுகின்ருர். இருதயமானது அதனுடைய உணர்ச்சிகளைபெற்று இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் மூளையானது அவற்றினை அறிந்து கொள்வதில்லை என்று குறிப்பிடுகின்ருர். அனுபவம், உணர்ச்சிகள் ஆகியவற்றுடன் இணைந்து கடவுளின் தீர்ப்பு இருக்கிறது என்று எண்ணுகின்ருேம் — ஒரு மனிதனுடைய மதம்; இயல்பான தன்மையை உடையது. ஆனுல் மோசமான நிலையில் இருக்கும் அவன் நம்பலாம். அவற்றின் நிலைகளை பாகுபடுத்தி ஐயப்பாட்டுடன் நோக்கலாம் — (உதாரணம்) அல்காணி.

ஒழுக்கத்தின் தத்துவங்கள் ஒழுக்க சட்டங்கள், பூசல்களின் பயனுக தனிப்பட்ட மனிதர்கள் ஒரு முடிவெடுத்து வெளியேறுகின்றனர். ஒழுக்க பூசல்களின் பயனுக மத நம்பிக்கையில் இரண்டு வழிகள் பிறக்கின்றன. ஒன்று எப்பொழுதும் மனித உணர்ச்சிகள் பலமான பூசல்களின் இடையே எழுகின்றது. கடவுளின் நீதி நூலின் அடிப்படையில் நல்ல எண்ணங்களில் பார் அவற்றின் நோக்கங்கள், வலிமைகள் விளங்குகின்றன. இரண்டவதாக ஒழுக்க பூசல்கள் கடவுள் நம்பிக்கைமீது எழுகின்றன என்று சிலர் நம்புகின்றனர். அவைகள் நடைமுறையில் தேவைப்படுகின்றன. இயல் விளக்கத்தின் அடிப்படையில் அனுபவம் முதல்வதாக இருக்கின்றது. இரண்டாவது வகையினர் கடவுளை நம்பவில்லையாயின் அவர்கள் நல்லவர்கள் ஆக இருக்க முடியாது என்ற எண்ணமும் மக்களிடையே எழு

கின்றது. அவர்களுடைய நம்பிக்கை தேவையின் அடிப்படையில் எழுகின்றது. இது போன்று உளவியல் முறையில் அறியமுற்படும் பொழுது உளவியல் அறிவாளர்கள் அவற்றினை விருப்பத்தின் அடிப்படையில் நிறைவேறுவதாக குறிப்பிடுகின்றனர். நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் உண்மை எழுகின்றது. அவற்றினைநடை முறையில் தேவையின் அடிப்படையில் காணலாம். மன மானது அவற்றிற்கேற்ப நம்பிக்கையில் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

5. உணர்த்தப்பட்ட அறிவு

REVELATION

உணர்த்தப்பட்ட அறிவினுடைய கருத்தானது ஏதோ ஒன்றின் கருத்தின் மிகவும் கடுமையாக நமக்கு காட்டி வெளிப்படுத்துகிறது. உணர்த்தப்பட்ட அறிவில் கடவுள் நம்மிடமிருந்து எதனை விரும்புகிருர் என்றும், அவருக்கு நம்மிடமிருந்து என்ன தேவைப்படுகிறது என்பதனைக் காட்டுகிறது. ஆனுல் கடவுள் நமக்கு அவர் எப்படிப்பட்ட வர், அவருடைய தோற்றம் எப்படி இருக்கும் என்பதனை நமக்கு புலப்படுத்த மாட்டார்.

உதாரணமாக: மோசஸ் என்பவர் கடவுளுடைய முகத்தை பார்த்ததாகவும், வாழ்ந்ததாகவும் கூறுகின்றுர்கள். கடவுள் தொடக்கத்தில் அவருடைய அடையாளத்தை அல்லது சைகைகளை நமக்கு தெரிவித்துக் காட்டுகிருர். அவரை நம்முடைய அனுபவ முறைகளாலும் நமக்கு பழக்கப் பட்ட முறைகளாலும் எளிதில் நாம் அவரைப் பற்றி புரிந்துக் கொள்ளலாம்.

அவ்வாருயின் கடவுள் எல்லா மனிதர்களுக்கும் நேரிடை யாக உணர்ந்தறிய அல்லது காட்சியளித்தார் என்றுல், கடவுளால் எழுதப்பட்ட அந்த கோட்பாட்டினை ஒரு பிரச் சனையின்றி ஒத்துக் கொள்ளலாம், ஆனுல் உணர்த்தப்பட்ட அறிவினில் ஓர் வினு—அதாவது இது கடவுளுடைய சொல் என்று நமக்கு எப்படி தெரியும்? "விருப்பமில்லாதது எழாதது" ஏனென்றுல் அந்த சொல்லே கடவுளே வெளிப்படுத்தியிருக் கிருர். அவ்வாருயின் இதனை யாராவது மறுத்தால் என்றுல்,

அதனை இவ்வாறு கேட்பது போல இருக்கும் அதாவது நான் ஏன் என்னுடைய கடமையை செய்ய வேண்டும்? அல்லது நான் ஏன் உண்மையை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படியிருந்தால் ஏதோ ஒன்று ஒருவனுடைய கடமை என்றால், அதனை அவன் செய்து முடிக்க வேண்டும்.

உணர்த்தப்பட்ட அறிவு என்பது எதனை புலப்படச் செய்கிறது அல்லது ஏதேனுமொரு உண்மையை புரிந்துக் கொள்ளும்படி கடவுளுடைய செயலினால் நேரிடையாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

உணர்த்தப்பட்ட அறிவு இரண்டு வகை கருத்தினைக் கொண்டது. (1) பொதுவான உணர்த்தப்பட்ட அறிவு. (2) சிறப்பான உணர்த்தப்பட்ட அறிவு,

பொதுவான உணர்த்தப்பட்ட அறிவு: (General Revelation) மிகவும் பரந்த மனப் பான்மையில் உணர்த்தப்பட்ட அறிவு என்பது இயற்கையின் முறையாகும். அது கடவுளிடம் முடிவான தோற்று வாயுடன் இருப்பதால் அதனுடைய கருத்தினை வலியுறுத்த முடியாது. பரந்த நோக்கமுடைய மனப்பான்மையில் மனித அனுபவத்தில் ஒழுங்கு முறைமையின் வளர்ச்சியும், சமய உணர்வுடைய பல சொற்றொடர்களும் வரலாற்றில் உள்ளாமையால் அதற்கு உணர்த்தப்பட்ட அறிவுகள் என்றும் அது மனித எண்ணத்தையுடைய வாழ்க்கையின் உறவினை கடவுளுக்கு வெளிப்படுத்தி காட்டுகிறது.

சிறப்பான உணர்த்தப்பட்ட அறிவு : அறிவு என்பது கடவுளிடமிருந்து தொடர்புக் கொண்டு மனிதனுக்கு புலப்படுத்துவது. அந்த அறிவினை மனிதன் எந்த வகையிலும் கடவுளின் தொடர்பின்றி பெற முடியாது. பழைய இறைமை நூலின் கற்பனை கருத்தானது சமய கோட்பாடுகள் அனைத்தும் இயற்கை இகந்த கால வண்ணம்படி அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. கடவுள் பல செய்திகளை வருவதுரைப்பவர் மூலமாக அனுப்பியிருக்கிறார். அவர்களை கடவுளுடைய ஆட்பேராகப் பேசுபவர் என்று எண்ணினர்.

சிறப்பான உணர்த்தப்பட்ட அறிவு தனியியல் தன்மையுடையதாகவும் மனத்திலுள்ள ஆன்மீக அனுபவமும் உடையதாக இருக்க வேண்டும். சிறப்பான உணர்த்தப்பட்ட அறிவு பணியாளருடைய மேலானுரிமை குணவியல்பை உடைமையாக வைத்திருந்தது. சிறப்பான உணர்த்தப்பட்ட அறிவு ஒரு திறளான அனுபவத்தை கொண்டதல்ல. ஆனால் அந்த அனுபவத்தை கொண்ட சிலர் கடவுளுடைய அருளைப் பெற தகுதியுடையவர் ஆவர்,

பொதுவான உணர்த்தப்பட்ட அறிவை அடைய குறைந்த கட்டுபாடுகள் உள்ளடங்கியும் அதனை எந் நேரமும் எல்லா மனிதர்களும் பெறலாம். சிறப்பான உணர்த்தப்பட்ட அறிவு சிறப்பான தறுவாய்களிலும், சிறப்பான நேரங்களின் கீழ் அது தோன்றுகிறது.

முஸ்லீம்கள் அல்லாவை கடவுளாக எண்ணி அவர் (அல்லா) வருவதுரைப்பவராகிய முகமதுவிடம் சமய உண்மையைப் பற்றி வெளிப்படுத்திக் காட்டி அதனை ஒரு புத்தகமாக தொகுத்துள்ளனர். அந்த புத்தகத்திற்கு குர்ரான் என்று பெயர். அந்த புத்தகத்தை கடவுளுடைய சொல் என்று எண்ணினர்.

கிறிஸ்துவர்கள் ஏசு கிறிஸ்துவை கடவுளுடைய சிறப்பான உணர்த்தப்பட்ட அறிவாகவும் எண்ணினர். ப்ராட்டஸ்டண்டு மதத்திலுள்ள ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கிடையே காரல் பர்த் என்பவரும் பால்தீலீக் என்பவரும் புகழ்பெற்றுச் சிறந்துள்ள சமய சித்தாந்தர்கள். அவர்கள் கடவுளைப் பற்றி அறிய உண்மையான வழி உணர்த்தப்பட்ட அறிவு ஒன்று தான் என்பதனை தொடர்ந்து செயலாற்றுகின்றனர்.

உணர்த்தப்பட்ட அறிவினுடைய இயற்கைப் பற்றி இரண்டு கோட்பாடுகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ஒன்றினை சித்தாந்த கோட்பாடு என்றும், மற்றொன்றினை இயக்க ஆற்றல் சார்ந்த கோட்பாடு என்றும் அழைப்பார்கள்.

சித்தாந்த கோட்பாடு: (Dogmatic View) இந்த கோட்பாட்டின்படி உணர்த்தப்பட்ட அறிவின் முக்கியத்துவம் இயற்கை இகந்த உண்மையினையும் தவறில்லாத உண்மைகளையும் உட்கொண்டிருந்து அனுப்புகிறது. இந்த உண்மைகள் அல்லது கோட்பாடுகளை வழக்கமாக உரைகள் என்று எண்ணுவதுடன் முடிவான காரணத்தை வழக்குறிப்பிடுவனுல் சாதாரண அனுபவத்தைக் கொண்டு அடைய முடியவில்லை. இந்த உண்மைகள் எப்படியாயினும் காரணம் அல்லது சமய அனுபவத்திலும் முரண்பாடில்லாமல் உள்ளது. கிறிஸ்துவ நம்பிக்கையாளர்கள் உணர்த்தப்பட்ட அறிவினுடைய சித்தாந்த கோட்பாட்டினில் முக்கிய செய்தியாக இறைவன் அவதார கோட்பாடு என்றும் திரித்துவம் உணர்த்தப்பட்ட அறிவுக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாக கொண்டனர். முகமதியர்கள் கூட எதிர்கால வாழ்க்கைப் பற்றி மொத்தமான பருப் பொருளான செய்திகளை வைத்திருந்தனர். அதனை கடவுள் வருவதுரைப்பவராகிய முகமதுவிடம் வெளிப்படுத்துகிறுர். இந்த செய்திகள் எதிர்கால வாழ்க்கையுடன் தொடர்பு கொண்டிருப்பதால் முகமதியர்கள் இதனை தவறில்லாத உண்மை என்று நம்பினர்.

இயக்க ஆற்றல் சார்ந்த கோட்பாடு :—உணர்த்தப்பட்ட அறிவில், இயக்க ஆற்றல் சார்ந்த கோட்பாடுடன் சித்தாந்த கோட்பாட்டினை ஒப்பிட்டு வேறுபாடுகளை கூறுகின்றனர். இந்த கோட்பாடு எல்லா நவீன கிறிஸ்துவ தத்துவ ஞானிகளாலும், ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அவர்களை தாராள எண்ணமுடையவர்கள் என்று பெயர் கொண்டு அழைப்பதுண்டு. இந்த கோட்பாட்டின்படி, உணர்த்தப்பட்ட அறிவின் முக்கியத்துவம் தவறில்லாத உண்மைகளை அனுப்புவதல்ல. உணர்த்தப்பட்ட அறிவு மனித வாழ்க்கைக்கு ஒரு வழி காட்டியாகவும், கடவுளுடைய சக்தியால் நாம் உயர் நிலையை அடைய முடியும் என்பதை பற்றியது. இதனுடைய கருத்து என்னவென்ருல், ஆயினும் கடவுள் சித்தாந்தத்தின் நிலையான உண்மைகளை மனித மூளைக்குசில இயற்கை இகந்த

வழிகளில் அறிவுறுத்தவில்லை என்றும், இருந்தாலும் மனித வரலாற்றில் தெய்வத்தின் கருத்துச் செயல்கள் பலவழிகளில் பயன்பட்டுள்ளன என்றும், அதனுல் மனிதப் பிறவியாகிய நாம் கடவுளுடைய அருளை நாடி வேகமாக செல்ல வேண்டும் இந்த கொள்கைகளை பின் பற்றுபவர்கள் தெய்வத்தன்மை யுள்ள கோட்பாட்டினை புலப்படச் செய்து சிறப்புசொல்லால் நினைப்பார்கள்.

மெய்க்காரணமும், உணர்த்தப்பட்ட அறிவும் :—Reason & Revelation) ஏதாவது ஒன்றினை புலப்படச் செய்ய வேண்டு மானுல் அதனை வீதமுறையுடனும், மெய்க் காரண இணக்கத் துடனும் அதனை மனிதனுள் இருக்கும் பிரபுவினுடைய மெழுகுபற்றிய விளக்கு போன்றதாகும், **(Candle of the Lord),**

உணர்த்தப்பட்ட அறிவின் ஒரு செய்தி கூறு இயற்கை அமைப்பிற்கு முரண்பாடாகவும் உடனடியாக அல்லது பிந்திய அழிவு நிலையில் உரிமை கொண்டாடுபவனின் அவமதிப்பு கோரணின் சார்பாக உண்டாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனுல் சில உணர்த்தப்பட்ட அறிவுகளில் சமய சொற் பொழிவு மேல் உள்ளம் சிகரம் போன்றவைகளுக்கு (Sermon on the Mount) உரிமையுடன் பதில் அளிக்க முடியாது. ஆனுல் அதனில் ஒன்றுமில்லை. அது அறிவுக்கு பொருந்தாததாகவும் அல்லது நமது அறிவுக்கு சினமுறச் செய்ததாகவும் உள்ளது. சில சமயங்களில் மெய்காரணம் உணர்த்தப்பட்ட அறிவுக்கு தீர்ப்புக்கூறும், உணர்த்தப்பட்ட அறிவு மெய்காரணத்திற்கு தீர்ப்பு கூறும். நாம் சமய நூல் பகுதியிலிருந்து சில காலமாகதான் அறிவியலுக்கு எதிராக மேற்கோள் காட்டி இருக்கின்ளேம். ஆனுல் நம்மால் சமய சொற்பொழிவு மேல் உள்ள சிகரத்திற்கு எதிராக மனித கோட்பாடுகள், சமூகமும், நன்னடக்கை நெறியும் பயன் படுத்தமுடியும். அது முரண்பாடாகவும் அமையும். பரிணுமக் கொள்கையில் மெய் காரணத்திற்கும் உணர்த்தப்பட்ட அறிவுக்கும் இடையே உள்ள சச்சரவுகளை உருவாகியும்

மெய்காரணமும், உணர்த்தப்பட்ட அறிவு இவை இரண்டும் இன்றும் சமய மெய்விளக்கியலில் (philosoply of religion) இன்றிமையாத சச்சரவுகளை குறிப்பாக தெரிவிக்கப்பட வில்லை.

உணர்த்தப்பட்ட அறிவு என்பது செய்முறையாகவோ அல்லது முடிவை வெளிப்படுத்துவனவாகவும், மெய்காரணம் வழக்கமாக எப்படி அது அலிவையியலுடன் ஒத்திருக்கிறது என்பதனை சுட்டிக்காட்டுகிறது. நாம் உணர்த்தப்பட்ட அறிவினில் நம்பிக்கை வைத்து இருந்தால் நாம் கடவுளைப் பற்றி அறிவும். ஆன்மீக அறியவியலின் உண்மையைப் பற்றியும் தெரிந்துக் கொள்ளலாம். நாம் அவ்வாறு சொன்னுல் அந்த அறிவு நம்முடைய அறிவியல், ஆன்மீக அறிவுக்கும் மெய் காரணத்துக்கும் முரணில்லாமல் இருக்கும் ஏனென்ருல் பின் சொல்லப்பட்டவைக்கூட கடவுளின் நன் கொடை என்று ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

கடவுளின் நன்கொடை என்பது மற்றவைகளுடன் முரண்பாடாக இருக்காது. இதனுல் மெய்க்காரணமும், உணர்த்தப்பட்ட அறிவும் ஒரு நிரப்புப் பகுதி என்றும் எதிரிடையான செய்முறை அல்ல.

6. உள்ளுணர்வு

மெய் விளக்கியல் என்பது உண்மை எது என்பதை கண்டு பிடிக்க நமக்கு விளக்கக்கூடியது, அதாவது மெய் விளக்கியல் ஒரு முடிவான உண்மையான பொருளுடன் தொடர்பு கொண்டு எல்லாவற்றையும் ஒரு முழுமை யாக நமக்கு காட்சியளிக்கிறது. பெரும்பாலும் மேற் கித்திய தத்துவ ஞானிகளின் கோட்பாட்டின் முறைப்படி "தத்துவம்" அல்லது மெய் விளக்கியல் என்ற பதத்தின் உட்கருத்தினை கட்டுப்படுத்தியுள்ளனர். அந்த மேற் கித்திய தத்துவ ஞானிகள் தத்துவம் என்பதற்கு அறிவாற்றலுள்ள உண்மையை தெரிவித்தல் என்றும் நடுநிலையாயும், பிடிவாதக் கொள்கைகள் இல்லாமலும் விஞ்ஞானத்தினுடைய முறை களையும், எல்லைக்குட்படுத்தி நமக்கு தெளிவாக விளக்குகிறது அதாவது புலனுனர்ச்சியும் செல்வாக்கும்.

சாக்கரடீஸ் (Socrates) என்னும் தத்துவ ஞானிபொதுக் கருத்தும் விளக்க உரையின் தேவைப் பற்றி வற்புறுத்தி கூறியும் அதனுடைய நற்குணத்துடன் அறிவை சரி நிகராகக் கொண்டு காட்டியுள்ளார்.

பிளாட்டோ என்னும் தத்துவ ஞானிவடிவ இயலிலும், எண்ணிலும் நிமித்தக் காரணத்துடன் இருந்ததினல் கல்விக் கழகத்தில் மற்றதை நுழைய விடுவதில்லை.

அரிஸ்டாடில் (Aristotle) என்னும் தத்துவஞானி மனிதனைப்பற்றி விவரிக்கும் போது மனிதன் ஆன்மீக ஆற்றல் உடையவன் அல்ல என்றும் ஆனல் மனிதன் ஒரு பகுத்தறிவு உணர்ச்சியை சார்ந்தவன் என்றும் கூறுகின்றார்.

மத்தியகாலதத்துவம், கிருஸ்துவசித்தாந்தத்தின் ஒரு நீண்ட காலவளர்ச்சியாகும். இந்தியா தத்துவம் என்ற பதத்தினை விளக்கிப் பொருள் கூறும் போது தத்துவம் என்பது ஒரு முழுமையான பகுத்தறிவுடையது என்றும் உள்ளுணர்வான பிரிவுணர்ச்சியுள்ள அளவையிலே வற்புறுத்த வில்லை என்றும் கூறுகிறது. புலக்காட்சியினுலே அல்லது அனுமானத்தினுலே முடிவான உண்மையான பொருளைப் பற்றி முழுமையாக புரிந்து கொள்ள முடியாது.

உட்பொருள் உலகத்திலுள்ள காரணங்களையும், உணர்வு களையும் எல்லைக்குட்படுத்தியது அல்ல என்றும் குறிப்பிடு கின்றனர். முழுதத்துவ நிலை பகுதியில் அளவையில் அமைப் பின் அடிப்படையில் பொது அனுபவங்களைக் கொண்டு சில பாவனைகளைச் செய்து அவற்றினின்றும் குறைந்திருக்கிறது. தனிப்பட்ட மனிதர்ளுடைய ஆத்மஅனுபவத்தின் மதிப்பாக வும் வேதங்களின் மூலக்கருத்தாக இருப்பதாகவும் குறிப்பிடு கின்றனர். இந்தியாவின் தத்துவ ஞானிகள் இந்நிலை குறித்து பரிகாசமாக வர்ணிக்கும்போது இவைகள் தத்துவத் திற்கு அப்பாற்பட்ட நிலை என்கின்றுர்கள். இந்தியாவின் தத்துவ ஞானிகள் முரண்பாடான சொற்களே உள்ளுணர்வு என்கிறுர்கள். உள்ளுணர்வானது கண்ணுக்குப் புலப்படு கின்ற பொருள்களையும், ஆத்மாவின் பேரொளி விளக்கங் களும் சரிப்பார்க்கப்பட்டு அவைகளின் நோக்கமின்றி அழைக் கப்படும்போது வேதமாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

புலக்காட்சி மெய்க்காரணங்களை விவரிக்கப்படும்போது அறிவினுடைய நோக்கம் அவற்றின் உதவி உறவின் தொழில் ஆகியவற்றையும் விளக்கிக் கூறுகின்றனர். சொல்ல முடியாத அனுபவங்களின் பகுதிகளை ஒத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில் உள்ளுணர்வு விளக்குகிறது. எல்லா அறிவும் பொருளின் கீழ் வேலை செய்ய முற்படும்போது அவற்றின் செயப்படு பொருள்களின் உறவு, ஆனுல் அறிவு நோக்கம் உண்மை மனப்பான்மை முதலியவையாக இருக் கின்றன. பகுத்தறிவு உடனடியாக அனுபவத்தைக்

கொடுப்பதில்லை. இயற்கையின் உண்மை நிலையைப் பிரித்துக் காட்டுவதில்லை. புலக் காட்சிகள் அனுமானங்கள் ஊடக அறிவு ஆகியவற்றின் அமைப்பாக இருக்கிறது. உறுதிப் படுத்தும் நிச்சய நிலையை நமக்குக் கொடுப்பதில்லை. எனவே மிகுதியான காரணங்கள் நமக்கு தேவைப்படுகிறது.

பகுத்தறிவு ஆராய்ச்சி உண்மையை மட்டும் ஆராயுமே தவிர அதன் முடிவை நிலைநாட்டாது. வாய்மை உறுதிப் பாட்டுடைய காரணங்கள் தனக்குள் சிலவற்றை அமைதி யாகவும் கொண்டுள்ளது. ஆனால் அதனை ஆதாரத்துடன் நிரூபிக்க முடியாது. நுண் தேர்வு நோட்டத்தினுடைய உண்மைப் பற்றி பேசப்படும்போது முரண்பாடில்லாத இணைந்து பகுத்துணர்வை அறியப்படுவதில்லை. ஆனால் முன்ன தாகவே நினைத்து செயலாற்றுகின்றதாகயிருக்கின்றது.

இந்தியாவிலுள்ள தத்துவ ஞானிகள் பகுத்துணர்வை நம்புவதில்லை. ஆனால் அவர்கள் அவற்றின் உபயோகத்தை யும் அறிகிறார்கள். புலக்காட்சி, அனுமானம் ஆகியவைகள் அவைகளோடு நெருங்கிய உறவுடையவனாக தெளிவாக தெரிகின்றது.

இந்தியர்களின் எண்ணங்கள் ஆகவே உள்ளுணர்வின் அவசியத்தை அறிந்து செயல்படுகின்றனர். உள்ளுணர்வு என்பது உணர்ச்சியின் வழிகாட்டியாகயிருப்பதுமில்லை. அது ஒரு தூண்டலம் இல்லை. அல்லது மூட நம்பிக்கையின் வழி காட்டியாகவும் அமைவதில்லை.' அது ஒன்று சேர்ந்த அனுப வத்தின் வழியாகயிருக்கிறது.

செல்லிங் என்னும் தத்துவஞானி அது பற்றி குறிப்பிடும் பொழுது அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட எண்ணங்கள் என்று வலி யுறுத்திக் கூறுகின்றார்.

உள்ளுணர்வு உணர்ச்சியால் தொலக்கம் முறுகிறது என்று பெர்க்சன் என்னும் தத்துவஞானி வார்த்தைகளால் அலங்கரிக்கின்றார். மேலும் அவர் உள்ளுணர்வுப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது வாழ்க்கையின் முதல் ஆணிவேராகவும்,

பொதுவில் வாழ்க்கையில் கொள்கையாகவும் இருக்கின்றது என்று வற்புறுத்திக் கூறுகின்றார்.

உள்ளுணர்வு பற்றி பிரத்தியக்ஸ என்னும் சமஸ்கிருத மொழி (புலக்காட்சி) பார்த்து உணரும் வேலையைப் போன்றது என்று விளக்கம் கூறுகின்றது. எல்லா அறிவு நிலையையும் தெளிவாக்கி அவற்றினை வழி வகுத்து பயன் படுத்திக் காட்டுவது அல்லாதது. அனுமானமில்லாத எல்லா அறிவு நிலைகளையும் கொண்டுள்ளது. நமக்கு தெரிவிக்கின்றவைகள் எல்லாம் உள்ளுணர்வின் அறிவால் அல்ல.

உள்ளுணர்வானது தானாகவே மனசாட்சிக்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் வித்தியாசமான நிலையில் அமைவதாகும் உள்ளுணர்வு நோக்கங்கள், பொருள்கள் அவற்றினுடைய கருத்துக்கள் அனைத்தும் கொண்டுள்ளது. எனவே பகுத்துணர்தல் தெளிவாற்றலுடனும், உள்ளுணர்வுடனும் புத்திசாலித்தனத்துடனும் வாழ்க்கை இணைந்து இருப்பதாக இந்தியாவிலுள்ள தத்துவ ஞானிகள் கருதுகின்றனர். எனவே துடலற்றின் மதிப்பு நிரந்தரமானது, வளர்ச்சி குன்றாதது. இந்தியாவில் மட்டும் அல்ல உலகம் முழுவதும்.

7. நாரதா பக்தி சூத்திரம்

சாண்டல்லியர்களின் பக்திசூத்திரங்களும், நாரதரின் பக்தி சூத்திரங்களும் பக்தி கோட்பாட்டின் ஒரு உயர்தர இலக்கியங்கள் ஆகும். தனியாக வைஷ்ணவத்தில் மட்டும் எல்லா பக்தி இயக்கங்களும் உயர்தரமான மதிப்பைப் பெற்றுள்ளது. பின்னர் அவர்கள் இயக்கங்களில் செயலாற்றினர். அவைகள் பாகவதபுராணவைக் காட்டிலும் பிந்தியது சாண்டலியர்களின் பக்தி சூத்திரங்கள் சிறிது உண்மையாயிருக்கக் கூடியதாகவும் நாரதரின் பக்தி சூத்திரங்களைக் காட்டிலும் முந்தியது. (கி. மு. 1000 பெரும்பான்மையாக) நாரதரின் பக்தி சூத்திரங்கள் எளிய மொழி நடையிலும் கோட்பாட்டினிலும் கருத்தை அறிய முயற்சி செய்கிறது,

நாரதர், உயர்வான பக்தியைப் பற்றி வரையறுக்கும் பொழுது, அந்த பக்தியானது மிகவும் உயர்வானதாகவும் அல்லது இறைவனின் பக்தி ஆர்வம் மிகுந்துள்ளதாகவும் கூறுகின்றார். நாரதர் பக்தியைப் பற்றி விவரிக்கும் பொழுது பத்தியானது வானுலகத்தின் தேன் போன்றது என்றும் அந்த பக்தியானது மனிதனை குறைபாடில்லாதவனாகவும், நிரந்தரமாகவும் முழு திருப்தியுடையவனாகவும் மாற்றிவிடும். பிறகு அந்த பக்தியின் அனுபவத்தால் ஒருவன் மிகுதியான சந்தோஷத்தையும் முற்றிலும் தன் மகிழ்ச்சி உடையவனாக மாறி விடுவான்.

பக்தி சூத்திரங்களை எழுதிய நாரதர் பக்திக்கு ஆழ்ந்த இறைபற்று என்று பொருள் கூறுகிறார். கடவுளின் அன்பர்களுட் சிறந்தவனான பிரகலாதன் இவ்வாறு பிரார்த்தனை செய்கிறான்;—“பேதைகள் புலனுகர்ச்சிக்குரிய பொருள்

களின் மீது நீங்காத அன்பு வைத்திருக்கிறார்கள். உனக்காக நான் வைத்திருக்கும் அத்தகைய ஆழ்ந்த அன்பு நான் உன்னைத் தியானிக்கும்போது என் அகத்தை விட்டு நீங்காதபடி செய்'' புலனறிவுக்குட்பட்ட பொருள்களினின்று பேதைகள் பெறும் இன்பம் இறைவனை நோக்கித் திருப்பப் பட்டால் அதுவே பக்தி என்று பொருள் படும். என்று மண வாளர் என்பவர் கூறுகிறார். நிலையற்றனவும் அழிந்து போவனமான பொருள்களில் வைக்கும் அன்பே துன்பத் திற்குக் காரணமாகிறது. எல்லாப் பொருள்களுக்கும் என்றும் மூல காரணமாய் இருக்கின்ற இறைவன் மீது செலுத்தப்படும் அன்பே என்றும் நிலையான இன்பம் தரும்.

நாரதர் உயர்வானப் பக்தியைப்பற்றி விளக்கும்போது ஒரு உவமையோடு விளக்குகிறார்; ''ஊமை ஒருவன் நல்ல சுவையுள்ள உணவை அருந்தியும், அது பற்றி சொல்ல இயலாது தவிக்கும் நிலையில் உள்ளது. அது போன்றது தான் பக்தி என்பது அது குறிப்பிட்ட ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே விளங்கக் கூடியது. அந்த பக்தி தூய்மையானதும் தன்னல மற்றதும் நுட்பமானதும் இடையறாது என்றும் விரிவடைந்து கொண்டிருப்பதுமான ஓர் அனுபவம். அன்பை அனுபவத் தால் உணர்ந்த ஒருவன் அதையே பார்த்துக் கொண்டிருப் பான். அதையே கேட்டுக் கொண்டிருப்பான். அதைப்பற்றி பேசிக்கொண்டிருப்பான்.

இத்தகைய உயர்நிலை பக்திக்கு சங்கரர் இலக்கணம் கூறும்பொழுது அப்பக்தி காந்தக்கல் இரும்புத்துகள்களை இழுப்பது போன்ற ஒன்று. தன் கணவனுக்கு உண்மையாய் நடக்கும் தர்மபத்தினியின் கற்பு அவள் நெஞ்சத்திற்குக் கொண்டவனைக் கவர்வது போன்ற ஒன்று; படர்கொடி யானது மரத்தைக் சார்ந்து நிற்பது போன்ற தன்மையில் அமைந்தது; ஆற்றின் பிரவாகம் கடலை நோக்கி ஓடுவது போல அப்பக்தி உள்ளது என்கிறார்.

சூத்திர புத்தகங்கள் கருமா. ஞானு, பக்தி என்னும் கலப்புநயத்தின் நோக்கத்தை ஏற்க மறுத்து விட்டது. பக்தி

என்பது எல்லா பரு பொருள்களின் நோக்கத்துடனும் தவிர எல்லாவற்றிற்கும் முக்கியத்துவம் அல்லது மதிப்பு ஒன்று உண்டு. அந்த மதிப்பு பெரும்பாலும் பக்திக்கு துணையாக இருந்தால்தான் வரும். நாரதருடைய பக்தி சூத்திரங்கள் குறிப்பாக பக்தியைப்பற்றி வற்புறுத்துகிறது. பக்தி என்பது கடவுளின் மையத்தையும் கடவுளின் செயல்நோக்கத்தையும் கொண்டது. அவ்வாறிருப்பதால் கருமா, ஞானு, யோகா, போன்ற வழிகள் அடுத்த முடிவுக்கு பின் தொடர்ந்து செல்கிறது. அதாவது நல்ல குணங்கள், சக்தி அல்லது மோட்சம், கருமம், ஞர்னின், யோகின் ஆகிய தத்துவ ஞானிகள் அவரவர் தன் சொந்த நற்பண்புகள் அல்லது நற்குணங்களின் மேல் நம்பிக்கை வைப்பார்கள். அவர்கள் அரசர்களுக்கு கூலியில்லாத வேலைக்காரன் போல் இருப் பார்கள்.

உயர்வான பக்தி அல்லது தூய்மையான பக்தியானது முழு மனதுடனும் தன்னலமற்ற கடவுளுடைய் அருளையும் பெறக்கூடியது. நாரதருடைய பக்தி சூத்திரங்கள் பதி ஞென்று கருத்துக்களை வரிசைப்படுத்திக் கூறுகின்றது. இந்த பதிஞென்று கருத்துக்கள் பொதுவாக நாம் கடவுளின் அருளைப் பெறுவது பற்றியும் உயர்வான மோட்சத்தை அடைவது பற்றியும் கூறுகிறது. அவையாவன;—

1. குணமகாட்திமிய-அசாக்தி:- இந்த சக்தி ஆசைக்கு முதல் படியாகவும் கடவுளின் குணவியல்புகளும் மாட்சி மைக்கு ஆதாரமாகவும் பெரும்பாலும் அமைந்துள்ளது. இந்த ஆசைகள் ஆழ்ந்த நினைவையும், ஒருவனுக்கு உடைமை யாக இருப்பது கடவுளின் சிந்தனையும், வழிபாடும் ஆகும்;

2. ரூப அசாக்தி:- இந்த சக்தியானது கடவுளின் அன் பையும் கடவுளுடைய அழகுகளைப் பற்றியது, ஒருமையாளர் கடவுளை உடைமையாகக் கொண்டும் தன் அறிவாற்றல் மட்டும் இல்லாமல் தவிர கற்பனை மூலமாகவும் அவனுடைய உள்ளம் ஒளிவிட தொடங்கியது.

3. **பூஜாசக்தி:-** இந்த சக்தி கடவுளுடைய வழிபாட்டுக்கு நெருங்கிய தொடர்புடையது. கடவுளுடைய அன்பு, உள்ளத்தை எழுச்சியூட்டி பாடல்கள், கடவுளின்மீது துதிப் பாடல்கள் மூலம் வெளிப்படுத்திக் காட்டியுள்ளது;

4. **சமரன்ன அசக்தி:-** இந்த சக்தி கடவுளின் அன்பையும் கடவுளுடைய நினைவாற்றலைக் கொண்டது. பக்தன் தன்னையும் மறந்தும், கடவுளைப் பற்றிய ஒரே சிந்தனையுடனும், அவனுடைய செயல்கள் அவனது சொந்த ஆன்மீக நல்வாழ்வையும் அதன் பயனுக தோழமையுடன் இருக்கிருன்.

5. **தாஸ்ய அசக்தி** :—தாஸ்யசக்தி என்பது வேலைக்காரனுக்கும், எஜாமனுக்கும் இடையில் உள்ள மனப்பாங்கு இறைவனுக்கு நல்ல வேலையாளாய் இருக்கும் இம்மனப்பாங்குக்கு அனுமான் நல்லஒரு எடுத்துக் காட்டு.

6. **சகிய அசக்தி** :—இத்தகைய உறவுதான் இறைவனின்பம் ஆரம்பம். பின்னல் பக்தியின் ஆழம் அதிகமானல், அதுதோழனுடன் உள்ள உறவாக மாறுகிறது. இது சகிய அசக்தி என்பர். குசேலருக்கும் கிருஷ்ண பகவானுக்கும் உள்ள உறவு இத்தகையதேயாகும்.

7. **வாற்சல்யம் பக்தி** :— அர்ச்சுனனும் பேரளவில் கிருஷ்ணபகவானேடு முன் கூறிய சகிய அசக்தியில் உள்ள உறவே கொண்டிருந்தான். இதைவிட உயர்ந்தமிக நெருங்கிய உறவு வாற்சல்ய அசக்தி. இது குழந்தைமேல் தாய்க்குள்ள பாசம். இறைவனையே இராமன் வடிவில் குழந்தையாகப் பெற்ருள் கௌசலை. யசோதை கிருஷ்ணனிடம் காட்டிய அன்பும் இவ்வாற்சல்யத் தன்மை உடையதே.

8. **காந்த சக்தி** :—காந்த சக்தி என்று சொல்வது, ஒரு மனைவி கணவன் மேல்வைக்கும் அன்பு சீதைக்கும், இராமனுக்கும், உருக்கு பினிக்கும் கிருஷ்ணனுக்கும் உள்ள உறவு இத்தகையது.

9. ஆத்மனி வேதனு அசக்தி :—இந்த சக்தியின் முடிவாக உயர்ந்த ஆன்மாவின் படையல் கிருஷ்ணனுல் அடைய முடிந்தது. காதலனுக்கும் காதலிக்கும் உள்ள உயர்ந்த காதல் உறவு. இது இராதைக்கும், கிருஷணக்கும் உள்ளத்தை போன்ற உறவு. எல்லாம் அவனே எல்லா சக்தியையும் உடையவன் என்று பத்தன் கடவுளை வழிபடுவான்,

10. தாமய அசக்தி :—இந்த சக்தியினுல் கடவுளுடன் நெருங்கிய உறவை பெற முடியும். கடைசியாகவும், முடிவாகவும் நாம் அடைவது ஆன்மாவின் கவர்ச்சி.

11. பராம, விராக அசக்தி :—இச்சக்தி கடவுளுக்கு முன்னுல் முடிவில்லாத தானே அழியக்கூடியது. பக்தன் தானே அன்புகொண்டு கடவுளை வழிபடுவான். அவன் கடவுள் ஒருவனை தான் வழிபடுவான். மற்றவற்றை வழிபடமாட்டான்.

8. இறைவனின் ஆளுமை

Personality of God

"கடவுள் இருக்கிறார்" என்பது பற்றி நம்மிடையே பல விதமான கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. அவற்றினை யாரும் திட்டவட்டமாகக் கூறமுடியவில்லை. கடவுள் எங்கு இருக்கிறார் என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளும் வரை நாம் ஒரு முடிவுக்கும் வரமுடியாது.

கடவுளைப்பற்றியும், அவர்களுடைய கருத்தைப்பற்றியும் அறிய முற்படும் பொழுது ஒரு சிக்கலான பிரச்சனையாக அமைவதுடன் பலவிதமான வேறுபட்ட கருத்துக்கள் எழுகின்றன. இதுபோன்ற அடிப்படை பிரச்சனையில் மூன்று காரணங்கள் அடங்கியுள்ளன. முதலாவதாக கடவுளின் தத்துவம், தனிசிறப்புடன் இருப்பினும். மதத்திற்கு முக்கிய மானதாகவும் இருக்கிறது.

இரண்டாவதாக கடவுள் அனுபவத்தால் அறியப்படு கின்ற நல்ல நோக்கத்துடன் ஆரம்பமாகவும். குறிப்பாகவும் கடவுளின் தத்துவங்கள் அமைந்திருக்கின்றது.

மூன்றாவதாக கடவுளின் தத்துவங்கள் மதங்களிடையே பரவலாக வேறுபட்டு இருப்பினும் கடவுளை நம்புகிறவர் களிடையேயும், ஒரே சமயத்தை சார்ந்தவர்களிடமும் வேறு பட்ட கருத்துக்கள் புலப்படுகின்றன. கடவுளின் உட் பொருளை வெளிப்படுத்த முற்படும் பொழுது தத்துவ ஞானி கள் பல்வேறுபட்ட முறைகளை கையாளுகின்றனர். சில தத்துவ ஞானிகள் இறைவனின் ஆளுமையைப்பற்றி வலியுறுத்திக் கூறுகின்றனர். நம்பிக்கை என்பது கடவுளின்

ஆளுமையின் மையமாகவும் சமயங்களின் வளர்ச்சியில் அதிக இடம் பெற்றும் இருக்கின்றது.

முதலாவதாக நாம் தீர ஆராய முற்படும் பொழுது கடவுள் மனிதனுக இருக்கிருனு? என்ற வினு மனிதர்களிடையே தலைமை வகித்து முக்கியத்துவம் அடைந்து பிரதிபலிக்கின்றன. உண்மைக்கு மாருக காட்சி அளிக்கிருனு? என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

முதலாவதாக கடவுளைப் பற்றி, அவருடைய தனித் தன்மையைப் பற்றியும், பொது மக்களிடையே ஒத்துக் கொள்ள முடியாத நிலையில் விளக்கி வைக்கப் பட்ட எண்ணங்கள் அகற்ற வேண்டும்.

பொது மக்களின் எண்ணங்களிடையே தத்துவமில்லாத கருத்துக்களும், இறமை நூல் வட்டாரங்களில் வியக்கத்தக்க எண்ணங்களும் கடவுளின் நிலைமைப்பற்றி பரவலாக பேசப் பட்டு வருகின்றது உதாரணமாக, கடவுள் ஒரு பெரிய மனிதன். அவர் ரொட்டி கொடுக்கக் கூடியவர் அவருடைய தலையான கடமை ஆத்மாக்களை சொர்க்கத்திற்கும், நரகத் திற்கும் எடுத்துச் செல்லுவது ஆனல் இதுபோன்ற கருத்துக் கள் சரியல்ல. ஏனென்ருல் ஒரு தனிப்பட்ட கடவுள் உலக முழுமையும் கட்டுப்படுத்த முடியாது. இதுபோன்ற எண்ண மானது குழந்தை மனப்பான்மை குறுக்கிய எண்ணங்களோடு கடவுளைக் காண்பதாகும்.

ஒரே மாதிரியான சில அரை குறை ஆய்வறிவு சார்ந்தக் கருத்துக்களுடைய கடவுளின் ஆளுமை அகற்றபடவேண்டும். இந்த அரைகுறை ஆய்வறிவு சார்ந்தக் கருத்துக்கள் (Quasi-Scientificviews) கடவுளின் உட்கருத்துக்களை மையமாக கொண்டுள்ளது. பிறகு அவன் மனே உடல் உயிரோடு மாறு கிருன் ஆனல் சமய விவர ஆராய்ச்சியின்படி, "கடவுள் ஒரு மனிதன்" என்று சொல்லுவது அவன் ஒரு மனிதத் தன்மை யையுடைய தோற்றத்தையுடையவன் என்ற கருத்தைக் கொள்ளுதல் கூடாது. ஆனல் கோட்பாட்டின்படி "கடவுள் ஒரு ஆவி" என்று கூறுகின்றனர்.

தனியியல் தன்மையுடைய கடவுள்,மனுே உடல் உயிராக psycho-physical organism) ஆனுல் ஒரு அரைகுறை விஞ்ஞானம் என்று வற்புறுத்தப் படுகிறது. அது ஒரு சிராய் வற்ற அனுபவம் என்று கூறப்படுகிறது.

கடவுளின் ஆளுமையைந் பற்றி குறிப்பிடும் பொழுது சமூக ஒழுக்கக் கொள்கைகளையும் இணைத்து கூறப்படுகின்றன மனித வாழ்க்கையின் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில் இது போன்ற தத்துவங்கள், எண்ணங்கள் பற்றிய ஐயப்பாடு எழுகின்றது. கடவுளின் எண்ணங்கள் இயற்கை வடிவத்தில் அமைந்திருப்பதாகவும், பிரதிநிதித்துவத்தில் சமுதாய அடிப் படையில் கொடுக்கக்கூடியதாகவும் மத பண்பாட்டினை கொண்டுள்ளதாகவும் குறிப்பிடுகின்றனர். சில நன்மை, தீமைகளை அறிந்து செயல்படுகின்ற அறிவாளிகளும், அஞ்சி செயல்படுகின்ற மனித இன தத்துவ ஞானிகளும், ஆவி தத்துவத்தைப் பற்றி உலகினில் விவாதிக்கும்பொழுது ஆவி யானது தனி மனிதனிடமிருந்து பிரிக்கப் பட்டு இருப்ப தாகவும் குறிப்பிடுகின்றன. இதுபோன்ற விவாதத்தில் எப்படி தனிமனிதனும், ஆவியும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அவற்றிற்குள்ள வேறுபாடு யாது என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளமுடியாது.

சங்கரருடைய கருத்து என்னவென்ருல் மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட சார்பற்ற பரம் பொருளை (Absolut) வரையறுக்க முடியாது. அது நிர்குண பிரம்மனுக (Nirguna Brahman) இருக்கிறது. இது உண்மையின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கிறது. இது இரண்டல்ல (Non dual) மேற்குறிப் பிட்ட கோட்பாடானது உண்மையின் அடிப்படையில் எழுப் பட்டது. பிரம்மண் (Brahman) அல்லது மாயை (Maya) என்பது பிரம்மனை தீர்மானிக்க கூடியதாகவும், அவனுடைய பழமையை கொண்டுள்ளதாகவும் அமைந்திருக்கிறது. அவரே கடவுள் ஈஸ்வரர் ஆகவும் அழைக்கப்படுகின்றது.

இராமானுஜர், ஏகல், சங்கரர் ஆகிய தத்துவ ஞானிகள் தனித் தத்துவம் மட்டும் ஆளுமையின் ஒரு பகுதியாக

இணைக்கப்படவில்லை. என்பதை ஒத்துக் கொள்ளுகின்றனர். ஈஸ்வரர் என்பவர், காலம் படிவங்களின் பொருளாக அமைந் திருக்கிறது. அவனுடைய கோட்பாடுகள் சங்கரருடைய இருமையின்மைக் கொள்கையை குறிப்பிடுகிறது.

பிரம்மனுடைய இருமையின்மைக் கொள்கைக்கு (Non-dualism) இடையே அமைந்துள்ள பாதையாவும் ஈஸ்வரர், நிர்குண, சகுண, ஆகியவர்களின் உருவமற்றவடிவமாகவும், மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட மனிதனாகவும், தீர்மானிக்க முடியாத தன்மைக்கு அப்பாற்பட்ட முடிவு எடுக்கக் கூடிய தாகவும், அமைந்திருப்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால், சங்கரரும் இதர அத்துவைதர்கள் இவை இரண்டிற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை தெளிவாகக் எடுத்துக் காட்டு கின்றனர்.

ஆளுமை என்பது பொதுவாக சிலத் தனி தன்மைகளை யும், தன்னுள் கொண்டுள்ளது. அவையாவன;- சக்தி, உருவம், போன்றவை ஆகும். பிராட்லி (Bradeey) என்னும் தத்துவஞானி ஆளுமையைப்பற்றி விளக்கம் கூறும் பொழுது ஆளுமையானது எல்லாவற்றையும் தன்னுள் கொண்டுள் ளது என்பதை மறுக்கிறார். ஆளுமையைப்பற்றி விளக்கிக் கூறுகின்றவரும், எழுத்தாளர்களும், மறுபுறம் ஆளுமைப் பற்றி எடுத்துக்கூறும்பொழுது பிரதி ஒரு விதத்தில் ஆய்வு செய்கின்றனர்.

இராமானுஜர் என்னும் தத்துவஞானியின் கருத்துப்படி எல்லாவற்றையும் அடக்கியுள்ள ஒரு சக்தி கடவுள் - அவரை தீர்மானம் செய்கின்றவர் என்றும், கட்டுபடுத்துபவர் என்றும், வேறுபடுத்தும் தன்மையினையும் ஒன்றுபடுத்தும் செயலினையும் கொண்டுள்ளவர் என்றும் விளக்கிக் கூறு கின்றார். அதாவது முடிவுள்ள தன்மையானது (Fini ude) முடிவில்லா தன்மையுடன் இருக்கிறது.

சச்சிதானந்த தன்மைகளைப்பற்றி குறிப்பிடும்பொழுது பிரம்மன் (Brahman) அது ஒரு தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது

என்றும் ஒருவடைய ஆளுமையைக்கொண்டுள்ளது என்றும் இராமானுஜர் விளக்குகிருர்.

ஆளுமையானது திட்ட வட்ட சக்தியாக இருக்கிறது. உண்மையை அறிந்து கொள்ள முற்படுகிறது. கடவுள் ஒரு பரிபூர்ண மனிதன். அவன் எல்லாவற்றையும் தன்னுள் கொண்டுள்ளவன். அவனைப் பிரித்து காண முடியாது என்றும் குறிப்பிடுகிருர்.

மக்டாகர் என்னும் தத்துவஞானி குறிப்பிடும் பொழுது சார்பற்ற பரம் பொருள் ஒரு தனியியல் தன்மையுடையது அல்ல என்றும், பல பொருள்களும் சேர்ந்த சக்தி, ஒற்றுமையின் அடிப்படையில் எழுந்தது அல்ல, ஒரு மனிதனின் மதிப்பின் அடிப்படையில் எழுந்தவையும் அல்ல. மொத்தத்தில் பிராட்லி (Bradley) ஆளுமைக்கு விளக்கம் கூறும் பொழுது வலுப்பெற்ற ஒற்றுமையுடன் இணையப்பட்ட பரம் பொருளாகும். ஏகல் (Hegal) என்னும் தத்துவ கூட்டாளிகள் பரம் பொருள்பற்றி குறிப்பிடும் பொழுது ஒற்றுமையின் பன்மை, ஒரு மனிதன் என்பவன் மனிதனுகவே அந்நிலையில் வைக்கப்படுகிருன்.

பிராட்லி, போஸ் அன்குட் (Bradley, Bosanguet) என்னும் தத்துவ ஞானிகள் இதைப்பற்றி பாகுபடுத்தி கூறும் பொழுது தனிப்பட்டவர்களையும், ஆளுமையையும் வித்தியாசப்படுத்திக் காட்டுகின்றனர். அவர்களின்படி தனிப்பட்டவர்களின் கோட்பாடுகள், எண்ணங்கள், ஒற்றுமையின் அடிப்படையில் எழுவதாகவும், அவை எல்லாவற்றையும் கொண்டுள்ளதாகவும் பல தன்மைகளை ஒற்றுமையுடன் இணைக்கப் பெற்றதாகவும் குறிப்பிடுகின்ருர்.

பிராட்லி ஆளுமை தத்துவத்தைப் பற்றி முடிவெடுக்கும் தன்மையை மனித தத்துவத்தின் அடிப்படையில் எழப் பெற்றது. ஆனுல் பரம் பொருள் அல்ல.

கடவுளைப் பற்றி நாம் குறிப்பிடும்பொழுது கடவுள் ஒரு மனிதனுகவும் இருக்கிருன். பரம்பொருளும், பல மனிதர்

களும் கொண்டுள்ளவன்தான் கடவுளா? என்ற வினவும் எழுகின்றது. அவர்கள் இடையே உள்ள உறவினையும் நாம் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் ஆத்மாவின் தத்துவம் மனிதனுடைய உயர்ந்த எண்ணங்களின் அடிப்படையில் எழுகின்றது. அவற்றின் அடிப்படையில் தன்னலம் அமைந்துள்ளது. மனச்சாட்சி தன்னை ஆவியுடன் ஒத்திட்டுக் கொள்ளுவது ஆகிய நிலைகளில் அமைகின்றது. மதத்தின் கோட்பாடு பக்தர்கள் கடவுள் ஒரு தனி மனிதனாக இருப்பதாக நம்புகின்றனர். அவருக்கு உருவம் கிடையாது. மறைந்து நின்று செயல்புரிபவர். தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் ஆட்டிப் படைக்கின்றார்.

உண்மையின் அடிப்படையில், அனுபவத்தில் எழுதுவது மதம், அதுபோன்ற மதமானது பலக்கட்டுப்பாடுகளை கொண்டுள்ளது. அக்கட்டு பாட்டினின்று மீறுகின்றவர்களை தண்டிக்கின்றது. அதுவே மனிதனின் கடவுளாகவும் அமைகின்றது. எனவே கடவுள் மனித சக்திக்கு அப்பாற் பட்டது. அவர் மதத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர். கடவுள் மாறுபடும் தன்மையை உடையவர். சக்திக்கு அப்பாற்பட்டவர். அவர் கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்டவர். அவர் மனித குலத்தின் அடிப்படையில் எழுந்தவர்.

9. நியாயாவின் வாதங்கள்

Nyaya Proof

நியாய முறையை நிறுவியவர் கௌதமர். அவரை அகஸ்தபாதா என்றும் அழைப்பதுண்டு. நியாய முறை ஒரு காட்சிப் பொருட் கொள்கையை உடையதாகும். நியாயம் அளவையியலையும், அறிவுவளவை இயலையும்(Logics Ephistemology) முதிர்ச்சி பெறச் செய்தது. இதனை தர்க்க சாஸ்திரம் அல்லது பகுத்தறிவாராய்ச்சியினுடைய அறிவு நூல் என்று கூறுவார்கள்.

நியாயாவின் முறைப்படி. வேதம் என்பது கடவுளின் சொல் என்றும், அதுவே மேலாணுரிமையாகக் கொள்ளப் பட்டது. கடவுள் என்பவர் எல்லாம் அறிந்தவர், என்று முள்ளவர், நிறைவுடையவர். அவன் தான் பிரபு (ஆண்டவன்). அவன் கருமம் என்னும் கொள்கைக்கு வழி காட்டியாகவும். நன்மை, தீமைகளை கண்ணுல் பார்க்க முடியாத சக்தியையுடையவனுக விளங்குகிறுன். ஆத்மனும், ஆன்மாவும் பலருடன் கண் கூடானவராகவும், பலருடன் என்று முள்ளவராகவும் கடவுளுடன் காட்சியளிக்கிறுன். அவன் அதனை தோற்றுவிக்கமாட்டான். அவன் கபடில்லாத செயல்களை அணுக்களுக்கு கொடுத்துவிட்டு பந்தை உருட்டி விட்டுப் பார்ப்பவர்.

பிந்திய வைசேடிகத் தத்துவமுறையும், பிந்திய நையாயி காஸ் தத்துவ முறையும் ஒரு பெரிய விரிவான கடவுளுடைய வரலாற்றை கொடுத்துள்ளது. மேலே கூறப்பட்டுள்ள தத்துவ முறைகள் கடவுளுடைய உண்மையான அறிவு

முக்கியமானதும் என்றும், அந்த உண்மையான அறிவைக் கொண்டுதான் நாம் முக்தியை அடையமுடியும் என்று புலப் படுத்துகிறது.

வைசேடிகத்தத்துவமும், நையாயிகாஸ் தத்துவமும் இந்த உலகத்தில் கடவுள் ஒரு படைப்பாளராகவும் (creator) காப்பாற்றுபவராகவும் (Maintainer) அழிப்பவராகவும் (Destroyer) விளங்கி பக்தியினுடைய அடிப்படைப் பற்றியும் நமக்கு விளக்குகிறுர்.

கடவுள் ஒரு நிரந்தர உள்பொருள் என்று சொல்லுவது பல நிரந்தர உள் பொருள் அணுக்களுடனும், ஆன்மா வுடனும் எப்பொழுதும் கட்டுபட்டு, கருமம் என்னும் கொள்கைக்கு வழிகாட்டியாகவும் உள்ளவர் கடவுளுக்கு ஆறு வகையான நிறைவுடைய (Perfection) உடைமைகள் உள்ளன. அவையாவன சக்தி, மேன்மை, அழகு, அறிவும், சுதந்திரமும். மாட்சிமை.

இறைவன் உளன் என்பதற்கு ஒன்பது நியாய வாதங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. உதயணர் எழுதிய மற்றை நூல் களுள் நியாய குசுமாஞ்சலி ஒன்ருகும்.

1 உலகமானது பல பகுதிகளின் உற்பத்தினே தன்னுள் கொண்டுள்ளது. எனவே அவற்றினே ஒருவர் உண்டாக்கி யிருக்க வேண்டும், எனவே உலகம் கடவுளால்தான் உருவா யிருக்கமுடியும். கடவுள்தான் காரணம்.

2 உலகைப் படைத்தவன் ஒரு புத்திசாலியாகவும் வலிமை மிக்கவனுகவும், நினேத்ததைச் செய்து முடிப்பவனு கவும், காரண காரியங்களே ஆராய்ந்து செயல்படுபவனு கவும், அறிவுடையவனுகவும் விளங்குவான். அவன் எல்லோ ரையும் ஆட்டிப்படைப் பவனுகவும், அவனே யாரும் அடக்க முடியாதவனுகவும் இருக்கிருன்.

ஒன்றினே உற்பத்தி செய்யும் பொழுது ஆரம்பத்தில் இரண்டு அணுசக்திகள் இணேந்து அவற்றின் அடிப்படையில்

உற்பத்தியாகிறது. இதுபோன்ற உற்பத்திற்கு புத்திசாலித் தனம் பயன்படுத்துப்படுகிறது. அதுபோன்ற புத்திசாலித் தனத்திற்கு கர்த்தாவாக இருப்பவன் கடவுள்.

3 இவ்வுலகமானது கடவுளின்விருப்பப்படி அவருடைய உதவியின் அடிப்படையாக இருக்கிறது. எப்பொழுதும் ஒரு கல்துண்டு நாம் எடுத்துக் கொண்டு நம் முடைய கைக்குள் வைத்துக்கொண்டு அவற்றினை கீழே போடாமல் பிடித்துக் கொள்ளுவது நேரடியான உதவியாகும். அது எதிர் கூற்ரு கவும் அமையலாம். உதாரணமாக - பறந்துச் செல்லும் பறவையானது கீழே விழாமல் இருக்கும் பொழுது தனிப் பட்ட மனிதன் அவற்றின் உதவியுடன் தன் கைக்குள் அவற்றினை வைத்துக் கொள்ளுகிருன். இது நேரடியான உதவியாக இருக்கிறது.

ஒரு பறவையானது ஒரு புல்லினை ஏந்திச் செல்லும் பொழுது அவற்றினை கீழே போடாமல் அவற்றினை தன் கால குள்ளே பிடித்துக்கொண்டு அவற்றினை கீழே போடாமல் எடுத்துச் செல்லுகின்றது. எனவே கடவுள் இவ்வுலகில் நேரடியாகவோ, மறைமுகமாவோ அனைத்து பொருள் களுக்கும் உதவிசெய்கிருர் என்பது விளங்குகிறது.

4 கடவுள் இவ்வுலகில் உற்பதி செய்வோரும் அல்லர், அழிப்பவரும் அல்லர். இவ்வுலகானது பிரபுக்களால் (Lord) அழிக்கப்படலாம். "அழிவு" என்பது பல அணுக்களையும் துண்டு துண்டாக்குவது, பல்வேறு பட்ட நோக்கங்களின் அடிப்படையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட நேரத்தில் இது போன்று நடை பெறலாம்.

5 வழக்கமான கலை, புத்திசாலித்தனமாகத்தான் அறிய முடியும். பலவிதமான நோக்கங்களில் எழுகின்ற கலை எழுத்து கலை, மொழி கலை போன்றவைகள். இது போன்ற கலைகள் சில மனிதர்களால் செய்து முடிக்கப்படுகிறது. அதற்கு செயலாராக யாரும் கிடையாது. அதுவே கடவு ளாக கருதப்படுகிறது.

6 படைக்கப் பட்ட உலகில் ஒழுங்கு நிலவுகிறது. இயற்கைப் பொருள்களும், நிகழ்ச்சிகளும் சேர்ந்து ஒரு குழப்பக் குவியலாய் அமையவில்லை. அவற்றைப் பார்க்கும் போது அவை நல்ல மதி நுட்பத்தோடு அமைக்கப்பட்டிருப் பதாகக் காட்சியளிப்பதை நாம் உணருகிறோம். இத்தகைய நல்ல அமைப்பின் கர்த்தாவ.ாக, பௌதிக உலகின் கண் நிலவும் ஒழுங்கினைக் கட்டுப்படுத்தி நடத்துவோனாக, இறைவன் இருக்கவேண்டும்.

7 காரியமாக உள்ள இவ்வுலகுக்கு ஆற்றல் மிகுந்த ஒரு காரணம் தேவைப்படுகிறது. இந்தக் காரணம் அறிவாலும் சக்தியாலும் உலகைப் படைக்கு தொழிலைச் செய்வதற்கும் ஈடு கொடுக்கக் கூடியதாய் இருத்தல் வேண்டும் இக் காரணமே இறைவன் ஆகும்.

8 புறவுலகில் ஒழுங்கு நிலவுதல்போல அறவுலகிலும் ஒழுங்கு நிலவ வேண்டும். தகுதிக்கேற்ப நியாயம் வழங்கு தல், அறவியல் ஒழுங்கு (Maral—order). இதற்குப் பொறுப் பாளனாக — அறவுலகின் ஆளுநனாக — ஒருவன் இருத்தல் வேண்டும். அவனே இறைவன்.

9 நியாய, வைசேடிகத் தத்துவ முறைப்படி இரண்டு அணுக்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு இரட்டைக் கூட்டுப் பொரு ளினை (துவியணுக்கத்தை) உண்டாக்குகின்றன. இருதுவிய ணுக்கள் சேர்ந்து ஒரு திரியணுக்கத்தை உண்டாக்குகின்றன. இத் தத்துவ முறையினர்கள் உடல் பல சேர்ந்து அமைந்த பருமனைப் (Magnitude) பற்றி கூறும் பொழுதுபகுதியாயுள்ள பருமனல் அல்லது எண்களால் தான் உண்டாயிருக்க வேண்டும் உறுதியாக கூறுகின்றனர்.

எல்லா முழு எண்கள் ஒன்றைவிட மேன்மையாகவும் இருப்பது எண்முறை அறிவு நிலையில் தான் வந்திருக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றனர்.

இந்த அறிவுநிலை தனியான ஆன்மா அல்லது ஆன்மா வால் செய்திருக்க முடியாது. இதனை ஒரு அறிவாளியால்

தான் செய்திருக்க முடியும். அவர் வேறு யாரும் இல்லை. அவன்தான் இறைவன்:

ஆன்மாக்கள் முற்பிறவியில் செய்த கருமங்களின் படியே இப்பிரபஞ்சத்தை இறைவன் படைத்து, காத்து, அழித்து, மீண்டும் படைத்து, வருகின்ருன். ஆன்மாக்களைப் போலவே இறைவனும் எங்கும் நிறைந்தவன்; என்றும் உள்ளவன். ஆன்மாக்களுக்கு அறிவுசில வேளைகளில் இல்லா மற்போயினும், அது இறைவனுக்கு என்றுமுள்ள ஓர் இயல்பு.

நுணுக்கங்கள்

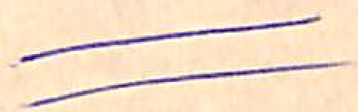
1. நாஸ்திகப் பிரிவை சேர்ந்த சாருவாகம் என்னும் தத்துவஞானிகள் இயற்கையே கடவுள் என்ற கொள்கையில் நம்பிக்கையுடையவர்கள். அவர்கள் ஆஸ்திகர்களுடைய வாதங்களை கடுமையாக எதிர்த்தனர். சாருவாகம் என்னும் தத்துவ ஞானிகள் நையாயிகாஸினுடைய காரணத்தத்துவ வாதங்களை எதிர்த்தனர்.

2. சாருவாகம் என்னும் தத்துவஞானிகளுடைய கருத்து என்னவென்ருல் விளைவை உற்பத்தி பண்ணுவது காரணமாகாது. அது தன்ஞல் உண்டாவது. அதற்குகாரணம் கிடையாது என்றனர் காரணமில்லாமல் விளைவு வர முடியாது. காரணமில்லாமல் உலகிலுள்ள எந்த ஒரு நிகழ்ச்சியும், குறிப்பிட்ட மணியில், குறிப்பிட்ட இடத்தில் நடக்காது. எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு காரணம் உண்டு என்பது நியாயயிகாஷ்சின் கருத்து.

3. மீமாம்ஸகர்கள் நாஸ்திக பிரிவை சேர்ந்தவர்களும் அதில் நம்பிக்கையுடையவரும் ஆவர். உலகம் நிலையானது என்ற நம்பிக்கையுடையவர்கள். அவர்களுடைய கருத்து என்னவென்ருல் இந்த உலகம் தோன்றி யுகங்களாகின்றன. இந்த உலகத்தை யாரும் படைக்கவில்லை, தானுகவே தோன்றியது. மீமாம்ஸகரின் கருத்துக்கு மாருக நையாயிகாஸ் அருமையான கருத்தினை உரைத்தார்கள். இந்த

உலகம் நிலையானதல்ல, இந்த உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பொருள்களை யாராவது ஒருவன் உற்பத்தி செய்திருக்க வேண்டும். அவன் வேறுயாரும் இல்லை அவன்தான் இறைவன்.

மத்துவர் ஒரு நல்ல கருத்தினை கூறுகின்றார். அது என்னவென்றால் மனிதன் இந்த வாதங்களை படித்து மிகவும் சந்தேகப் படகூடிய நிலையில் இருப்பான். அதனை போக்க மனிதன் வேதங்களையும், அதன் கருத்தினையும் மனதில் கொண்டால் அந்த சந்தேகங்கள் நீங்கி விடும்.

10. கடவுளும் பரம் பொருளும்

10. God and the Absolute

முன்னுரை:—இந்திய வேதத்திலும், ஐரோப்பிய வேதாந்தத்திலும் கடவுளுக்கும் பரம் பொருளுக்கும் உள்ள தொடர்பைமிகவும் வர்ணித்துள்ளார்கள். சில வேதாந்திகள் மதத்தில் கூறியகடவுளைப்பற்றி அனுசரித்து கூறியுள்ளார்கள். அந்த வேதாந்தத்தை பரம் பொருளுக்கு விளக்கியுள்ளார்கள். சிலர் பரம் பொருள் வேறு கடவுள்வேறு என்றும் கூறியுள்ளார்கள்.

பரம் பொருள் அழியாப் பொருள் என்பதென்ன?

அழியாப் பொருள் என்றபொருள் உலகில் கண்ணுக்குத் தென்படும் பொருளுடன் கூடியது என்பதும். மனிதனின் அளவில்லா அறிவு எவ்வளவுதூரம் செல்கிறதோ அதை ஒன்ருய் கூட்டிவைத்து மூன்ருய் பொருளில் பிரிப்பது'' தன்னடக்கம், உலகம், கடவுள், என்பது. கண்ணுக்கெதிரில் தெரியும் நிலையுள்ள பொருள்கள் தெரியும் பொருள்கள். உண்மையில் அரைகுறையாய் தெரிவது முடிவுபோல் தெரிவது ஆனுல் பூர்ண அறிவில் பல பிணைப்புகள் சச்சரவுகள் எல்லாம் நிறைந்தது. எல்லா மனித உருவத்தில் தெரியும். உருவங்கள் மாறுபட்டவை அவைகளின் தரத்திலும் உண்மையிலும் கூட.

மதம் என்பது இந்த தோற்றத்தில் உன்னதமானது. இது வேதாந்தத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டது. இருந்தாலும் மதம் ஓர் தோற்றம். உண்மையானதல்ல. இந்த அழியா

பொருளுக்கு ஒன்றையும். ஒப்பிடவோ அதற்கு இணையாக்கவோ முடியாது, நல்லது கெட்டது என்ற எண்ணம் மனிதனின் உள்ளத்திலும் மனிதன் மனத்திலும் யிருப்பது ஒருவன் பயிற்சியும்தான்.

W. K. ரைட் என்னும் எழுத்தாளர் கடவுளின் எண்ணங் களும் அழியாப் பொருளின் தத்துவத்தையும் அறிந்தவர்கள். தர்க்கமும் முறன்பாடும் தன் நம்பிக்கையின்மையும் என்பதை யும் சொல்ல மாட்டார்கள். இந்த வேதாந்தத்திலிருந்து என்ன தெரிவதென்றால் ஒருவர் இந்த நோக்கத்திலும் இந்த பீடத்திலும் நினைத்தும் நடை முறையில் அநுஷ்டிப்பவர்களையும் யிருந்தால் அவர்கள் மதப் பற்றுள்ளவர்கள் சமயக் கொள்கையுள்ளவர்.

இந்த அடிப்படையில் வேதாந்திகளில் ஒத்துப் பொருந்தி யிருக்கின்றன. இது சங்கரர் வேதாந்தத்தை பொருந்தியிருக் கிறது எப்படியென்றால் ஓர் நிர்குண பிராமணனுக்கும், சகுனப் பிராமணிக்கும், வேதாந்தமும், மதமும் (கடவுள் எங்கிருந்து அடிப்படையில் எழுந்துள்ளானோர்) அதை பொருந்தியிருக்கிறது.

சங்கரர் இரண்டு சான்றுகளை ''அழியாப் பொருள் பரம் பொருள் Physiological முன் வைத்துள்ளார். ''பிரமன்'' என்னும் சொல் மிகவும் நன்று என்ற வார்த்தையிலிருந்து வந்தது. மறுபடியும் அவர் கூறுகிறார். எல்லாவற்றிக்கும் ''நான்'' என்ற பதம் வருவதால்தான். பிரமன் என்ற பொருள் நிலைத்திருக்கிறது. உண்மையான அடிப்படை இயற்கையில் இல்லாதது அது நிர்குணமே. மாயாவின் சக்தி யினாலும் அஞ்ஞானத்தினால் உள்ளதாலும் சர்வேஸ்வரன் என்ற பதம் உண்டாகிறது. மறுபடியும் பிரமன் என்பதில் உள் வேற்றுமைகள் உள்ளன. அவை உடல்களாலும் சத்துக் களாலும் அசைவுகளாலும் உண்டாக்கியவை. சாத்சிட் ஆனந்தம் என்ற மூன்று குணங்களும் சேர்ந்து சட்சிதா னந்த பிரம என்பதற்கு உண்டாகிய குணாதிசயங்களையும்,

தோற்றத்தையும் விளக்குகிறது. அவன் கண்ணுக்குப் புலப் படாதது மனதுக்குத் தெரியாதது எல்லாவற்றிற்கும் அப்பால்பட்ட எல்லேயில்லாத் தோற்றம்.

பிராட்லி என்பவர் அழியாப் பொருள் என்பதை ஓர் தெள்ளிய பொருளேவைத்து விளக்குகிருர். உண்மை என்பதை மறுப்பதை கண்ணுக்குப் பார்ப்பதை கட்டுகடங்கியது என் பதை அவிழ்த்துவிடுவது. உண்மை தோற்றம் என்பது அது அதை மறுத்துக் கூறமுடியாது. அழியாப் பொருள் என்பது தனக்குள்ளே அடங்கியது. முற்றிலும் நல்லது அது. முடிவில் பரம்பொருள் என்பது தனக்குள்ளடங்கிய சக்தி அல்லது ஒரு மனிதன் தன்னடக்கம் தோற்றம் உள்ளது மாகும். பிராட்லி கூற்றிற்கிணங்க பரம்பொருள் ஓர் தோற்றமல்ல, அது தோற்றமில்லாதது. ஏனெனில் அது தோற்றத்திற்கும் மேலானது.

எல்லாவற்றையும் சொந்த பந்தத்திலும் கொண்டுவந்த பிறகு தோற்றத்தில் கொண்டுவந்தபிறகும் பிராட்லி தனக்குத் தான் தெரியாமல் அவைகளின் தோற்றத்தைத் தருகிருர். இப்படியாக பரம்பொருளே பல காட்சிகளில் காணுகிரேம். பிராட்லி மறுபடியும் கூறுகிருர் பரம்பொருள் பல வழிகளில் சேர்ந்து அதை இன்னதுதான் என்று அப்பட்ட மாய் கூற முடியவில்லே என்கிருர். பரம்பொருள் என்பது ஒன்று அது பல. (1) சுயேச்சையாய் உள்ளது. (2) எல்லா வற்றிற்கும் மேம்பட்டது. கண்ணுக்குப் புலப்படுவது, புலப் படாதது. சுட்டிக்காட்டுவது, சுட்டிக்காட்டாதது. பிராட்லி யின் பரம்பொருள் என்பது அறிவுத் தன்மை அல்லது எல்லா வற்றின் பாகங்கள் என்பதாகும்.

ராட்சல் (Radshail) என்பவர் கடவுளுக்கும், பரம்பொரு ளுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை கூறுகிருர். பின் கூறியதைத் தான் உண்மை என்றும் அதைக் கட்டுப்படுத்தியுள்ளார். அலெக்சாண்டர் என்பவர் கடவுள். ஓர் அபூர்வப் பொருள் என்றும், நிலேயில் லாதது என்றும் கூறுகிருர். உள்ளடங்கிய

பொருள் தன்னடக்கம் மடங்கியது. இந்த இரண்டு குணங்களும் ஒன்றுக்குள்ளடங்கியது என்கிறார்.

ஒயிட்எட் என்னும் தத்துவ ஞானி கடவுளின் இயல்பைப் பற்றி இரண்டு கருத்துக்களில் விளக்குகிறார். தொடக்கத்திலிருந்து உள்ளதும், காரியமும் அதன் தோற்றுவாய் அதோடு உலகத்தின் முடிவைப் பற்றியும் கூறுகின்றார். ஒயிட்எட் கருத்தின்படி கடவுள் ஒரு பரம்பொருள் அல்ல என்கிறார். கடவுளும் பரம்பொருளும் ஆக்கல் கொள்கைக்கு உட்பட்டது. கடவுள் ஒரு எல்லைக்குட்பட்டவர்: உறுதியானவர் என்று கூறுகிறார்.

11. கொடுமையின் பிரச்சனை

முன்னுரை:—உலகிலுள்ள முறைபாடுகளில் எவனும் கொடுக்கும் வாக்குமூலத்தில் பெரிய சிக்கல் வினு என்ன வென்றல் "கேடு" என்பதுதான். உலகின் கண் எப்படி இந்த "கேடு' என்பது புகுந்துவிட்டது என்பது சகஜமான விஷயம்; உபகாரம் செய்யும் சக்தியிருந்தும் எப்படி இது புகுந்துவிட்டது என்பது தினை விதைத்தவன் தினை அறுப் பான்; வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான்.

"கேடு" என்பது என்ன?

கீழ் மட்டத்தில் உள்ள நாகரிகத்தில் மனிதனுக்கு இந்து கேடு என்பது சிக்கல் வினு எழாது. அவன் "கேடு" என்பது இருப்பதை ஒப்புக்கொள்கிறன். அவன் அதை தூரெறிந்து விட பாடுபடுகிறன். அங்கே அநேக கேள்விகள் எழுகின்றன. "எப்படி" ஏன் கேடு என்பது உலக நீதியில் புகுந்துவிட்டது என்பதைப்பற்றி நாகரிகத்தின் அடிப்படையில், நல்லதும், கெட்டதும் வாழ்வில் உலகத்திலுள்ள மூச்சினில் அந்தந்த அளவிற்கு பெருகியிருக்கின்றது; நல்ல எண்ணங்களும் சரி கெட்டதும் சரி. ஆகையால் முன் பிறந்த மனிதன் இயற்கை யின் சக்திகளை பெற்றிருந்தான். அவைகள் நோவையும் கஷ்டங்களையும் கடவுள்கள் (ஆண், பெண்) (சக்தி, சிவன்) வைத்திருக்கும் சக்திகளை பெற்றிருந்தான். அந்த கடவுளே சில நேரங்களில் விருவிருப்பாயும் நல்லதாயும் சில நேரங் களில் மூர்க்கத்தனமாகவும் கெடுதல் செய்யும்படியாகவும் இருந்திருந்தன.

"கேடு" என்பதின் சிக்கல் வினு என்ன?

ஆதிகாலத்தின் புராணமாகிய பெர்சிய நாட்டின் (சொராட்டிஸம்) என்பது கேடு என்னும் அடிபாதாளத்தின் விரையை விரட்ட வழிவகுத்தது. கேட்டின் நல்ல தன்மைகள் பிற்பாடு கடவுளின் ஒளியாக மாறி அஞ்ஞானத்தின் இருளை அகற்றியது. அதுதான் உலகத்திலுள்ள உலக சரித்திரத்தின் வாக்குமூலம் "கேட்டின் சிக்கல் வினு" என்பதைப்பற்றி ஹிப்புரு என்பவரின் மனதில் உள்ளது கதையில் உள்ள படியும் சொல்லியபடியும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டாதது.

கிருத்துவ சமயப்படி, பாவமும், கஷ்டப்படுவதும் ஒன்றுக் கொன்று கைகோத்து செல்வது. ஆகையால் பரிகார சுத்தம் என்பதை அவர்கள் வேதம் வற்புறுத்துகிறது. ஆனுல் "கேடு" என்பதின் சிக்கல் வினு கஷ்டங்களை ஒருநாளும் விடு விடுக்காதது.

பிளேட்டோ என்பவர் மிகவும் அருமையாகவும் குறிப் பாகவும் "கேடு" என்பதை "சங்கதி" என்பதுடன் முடிச்சுப் போடுகிருர். சங்கதி என்பதுதான் "கேடு" என்பதற்கு ஆதியோடு காரணம் என்கிருர். "கேடு" என்பது மனிதன் உடம்பில் ஓர் உண்டாக்கக்கூடிய பொருள்.

பழங்கால இந்தியன் "கேடு" என்னும் பிரச்சனையை ஆராய்ந்து பதிலளிக்க தலைப்பட்டான் எப்படி என்ருல் அவன் செய்யும் கர்மத்தினுலும், மறு பிறவியினுலும்தான். நல்லது, கெட்டது என்பது அவனவன் செய்த முற் பிறப்பில் செய்த கர்மத்தினுல்தான் கேடு வரும் பின்னே மதி கெட்டுப் போகும் முன்னே.

"கேடு" என்பதின் வகைகள்:—

(1) "இயற்கை கேடுகள்" (2) நடத்தை கேடுகள்.

பழைய கிருஸ்துவத்தின்படி நடத்தையின் கேடுகள் முதலில் வந்தது. இயற்கை கேடுகள் வெகுளவில் வந்து சேர்ந்துகொண்டது மனிதன் உடம்பினில் (ஆதாவும்

ஏவாவும்) இயற்கை கேடுகள், இயற்கையிலே வந்து சேர்ந்து கொள்வது. அது மனிதனை மாத்திரம் பரவி கெடுக்கவில்லை. ஆனால் சிஷ்டிட்ட வகைகளையும் தாங்கிக்கொண்டது. நடத்தைக் கேடுகள் அதுவாக குதித்து தொத்திக்கொண்டது நேராகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ மனிதன் கட்டுப் பாடுகளை மீறிக்கொண்டும், தன்னைத்தான் உணராமல் செய்வதினாலும் கேடு வருகிறது.

இயற்கை கேடுகள்:—

உலகில் வசிக்கும் ஜிவராசிகளில் அநேகமாக எல்லாவற் றிலும் வலியும், (நோயும்) சீக்கும், இறப்பும் உள்ளது. இவைகள்தாம் நம் கஷ்டத்தின் அடிப்படை (முக்கிய காரணம்). இந்த கெடுதல்கள் எல்லாம் "இயற்கை உலகில்" உள்ள அமைப்பு முறை (சங்கம்)கட்டும் முறை இவைகளுக்கு காரணம்.

உதாரணமாக:—பயங்கர அலைகளும், எரிமலை வெடிப்புப் பூகம்பமும், பூமி குமுறலும், பல தொத்து நோய்களும் இன்னும் பலவற்றையும் சில சமயங்களில் ஆயிரக்கணக்கான உயிர்களை பழிவாங்குவதும், அழிப்பதுமாகும்.

நடத்தை கேடுகள் :—ஒழுக்கம் சார்ந்த கேடுகள், இயற்கை கேடுகளையும் ஒத்துயிருக்கும். அவை சந்தர்ப்பத்தை ஒன்றுடன் ஒன்று இணைத்துக் கொள்கிறது. அதாவது, பசி பற்றுக்குறை, நோவு, எல்லாவகையிலும் கஷ்டப்பட்டு உழல்வது. இதனால் மனிதனை சுறுசுறுப்பிற்கு கொண்டுவருதல் அதனால் ஒழுக்கம்கெட்ட கேடுகள் விளைவது. நோவு பற்றுக் குறை, அறிவின்மை இவைகள் ஒழுக்கம்சார்ந்த கேடுகளினால் விளையாது. தன்நம்பிக்கையும், திடபுத்தியும் தான் ஒழுக்கம் சார்ந்த கேடுகளில் விளையாடுகின்றன. மனிதனின் நாட்டு கொள்கைதான் இயற்கை விருப்பங்களை அடக்குகிறது ஆனால் அதிக மனிதர்கள் கூடினால் ஓர் சமுதாய கூட்டத்தில், எதிர் நாடிகளும், விருப்பங்களும் சமாதானப்படுத்தப்படும்.

சமுதாயகட்டுபாடினுல் ஓர் ஆசை என்று சொல்லும் பொருள் கட்டுப்படும்; சமாதானப்படும்.

நடத்தைச் சட்டம் என்பதை கடவுளின் சக்தியின் கீழ் வைத்துவிட்டால் ஒழுக்கம் சார்ந்தகேடு என்பது தெய்வீகத்தன்மை பெற்று அதைத்தான் "பாவம்" என்று கிருஸ்துவத்திலும் "பாப" என்பதை இந்துவத்திலும் சொல்வார்கள்.

"ஒழுக்கம் சார்ந்தகேடு" உற்பத்தியாகும் விதம் :—

"ஒழுக்கம் சார்ந்த கேடு" எங்கிருந்து விளேகிறது அல்லது உற்பத்தியாகிறது என்பதை இரண்டுவகையில் வியாக்கியானம் கொடுக்கலாம். ஒன்று ஊநூல் என்றும் இரண்டு புலங்கடந்த நுண்பொருள் ஆராய்ச்சி என்றும் வாக்குமூலம் கொடுக்கிருர்கள்.

"உளநூல்" வியாக்கியானம் :—மனிதன் தன்ஃனத்தானே உணர்ந்து நல்லது செய்து நேர்வழியில் யிருக்கிறுன் என்று உணர்ந்தாலே அப்பொழுது அவன் மனதில் "ஒழுங்கு சார்ந்த" கெடுதியும் புத்தியிலும் பாய்கிறது அது படருகிறது நாகரிக தொடக்ககாலத்தை சேர்ந்த கலாசாரத்தில் கூட வழக்கப்படி செய்யத்தவறியது ஓர் குற்றமாய் கருதப் பட்டது.

"புலன்கடந்து நுண்பொருள் ஆராய்ச்சியின்" சமாதானம்:-

இந்த வாக்கு மூலம் ஓர் குறிப்பிட்ட கேள்விகளுடன் வருகிறது.எதைப் போல என்ருல் "பாவம் ஏன் உலகில் நிலேத்திருக்கிறது?" இந்த செயல் முக்கியமாய் நிலவ வேண்டியதா அல்லது பராமுகமாய் வந்ததா? இந்த கேள்வி கேட்பவர்களுக்கு ஓர் அடிப்படையான தத்துவம் கிடைக்கிறது. இதில் நம்பியவர்களுக்கு ஓர் சிக்கல் விஞ எழுகிறது அது ஏன் இந்த உலகம் நல்லவைகளே வைத்து கெட்டதையும் சேர்ந்துக் கொண்டது என்றும்: ஏன் கடவுள் கெடுதல்களே தடுக்கக் கூடாது என்றும், அவன் சித்தம் அப்படியிருந்தாலும்

ஒவ்வொரு ஜீவராசிகளும் இந்தக் கேள்வியை எழுப்புகின்றது ஜீவ அதற்குத்தகுந்த பதிலும் எவ்வளவு கூடுமான மட்டில் கொடுக்கலாம் என்பதை விளக்குகிறது.

கடவுளும், கெடுதலும் நிலைத்திருப்பதும் :—"கெடுதலுக்கு" புலன் கடந்த துண்பொருள் ஆராய்ச்சியின் வாக்கு மூலத்தை லெயிப்நிஸ் என்பவர் தந்துள்ளார்கள். அவர் நினைக்கிறார் தூரத்திலுள்ள பொருள்களின் உள்ளார்ந்த பண்பாயிருப்பதாலும், அரைகுறையாய் பூர்த்தி செய்யாமல் இருப்பதாலும்தான் கெடுதல் உண்டாகிறது என்றும், அது கடவுள் எண்ணம் அல்ல என்றும் நினைக்கிறார். அவர்தத்துவத்தின்படி உலகம் என்பது எல்லா உலகிலும் மிகவும் நல்லது என்றும் சொல்கிறார். உலகில் உண்டாகும் கெடுதல்கள் நல்லதுடன் ஒப்பிட்டுபார்க்கையில் இது மிகமிக குறைவு என்கிறார். இந்த கெடுதல்கள் உள்புகுந்து, ரீங்கார அசைவில் ஓர் அழகை உண்டாக்குகிறது.

இந்த சிக்கல்வினாவிற்கு ஹெக்லிக்கன்ஸ் கொடுக்கும் பதில் என்னவென்றால் அட்டை கொள்கையுள்ளவர்கள் அமைப்பு அட்டை கொள்கையில்லை என்றும் கூறுகிறார்கள். அது யந்திரவழியில் உள்ள கொள்கைகளை பூர்த்திசெய்யப் படாதவைகளை தூக்கி எறிந்து விடுகிறது. பூர்த்தி செய்யப் பட்டவை என்பது அர்த்தமற்றது பூர்த்தி செய்யப்படாதவைகளை தவிர்த்து; உண்மை, என்பது தப்புகளை தவிர்த்து நல்லது கெட்டதைத்தவிர்த்து, கெடுதல் நிலைத்திருப்பது Bosanqunt போஸ்ன்கண் டுசொல்வது போலமுதலில்களைந்து விடவேண்டும், நிழல் இருட்டில்களைவது போல் வாழ்வில் ஓர் ஆதாரம் போல. ஆலமரத்தின் விழுதுகள் தாங்குவது போல அவர் விளக்குகிறார்.

தற்கால வழி தற்பொழுதுள்ள கெடுதல்களுக்கு :— இயற்கைக் கெடுதல்கள், ஒழுக்கம் சார்ந்த கெடுதல்களை தண்டிக்கும் என்று சில நேரங்களில் கருதுகிறார்கள். இது இக்கால கொள்கையிலுள்ளவர்களின் எண்ணங்கள். குற்றம்

சட்டம்கூட குற்றம்புரிகிறவனை திருத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் தண்டிருக்கிறது, இது ஓர் கேள்வியை ஏசுதனது அழிந்து போகும் மக்களை காப்பாற்றபூலோகத்தில் எப்படி தோன்றினரோ இதுபோல இது கேள்வியை எழுப்பு கிறது. எழுப்புகிறது "கடவுளை பூர்ணமாய் நேசிப்பவன்" கடவுளால் தண்டிக்கப்படுகிறுனு? என்று.

2. சில நேரங்களில் இயற்கை கெடுதல்களை ஓர் கட்டுப் பாடு என்றும் இல்லாவிட்டால் தண்டனை என்றும் கருதப் படுகின்றது. நாம் மறுக்கமுடியாது அநேக கெடுதல்கள் நன்மையாக மறை முகத்தில் தோன்றியிருக்கிறது உதாரண மாக கஷ்டமாய் யிருப்பது நன் நடத்தையை உருவாக்கிறது. ஒரு வகை கெடுதல்கள், அடிக்கடி ஒத்துமையை சீர்குலைக் கிறது; சகோதர பாசத்தையும் அறுத்துவிடுகிறது, கஷ்டப் படுவது நமக்கு தயாள குணத்தை உருவாக்குகிறது. இந்த எண்ணம் நமக்கு பொருத்தமாகதது ஏனெனில் அது வாழ்க்கையில் உண்மையானதல்ல.

3. சில நேரங்களில் சிலர் சொல்கிறுர்கள் "கெடுதல்' நல்லதில் பூர்த்தியாகவில்லை என்று. ஹெஸால் போன்றவர் (பூர்ண கொள்கையுள்ளவர்) சொல்கிறுர்கள். நேர்மையில் வளர்ந்தவர்கள். உண்மை என்பது பரிபூர்ணம் எந்த சங்கதி யிலும் ஓர் பாதி, பூர்த்தியாகதது, என்றும் பரிபூர்ணம்தான் உண்மை என்றும் கூறுகிறுர். உதாரணமாக ஓர் வர்ண ஒவியத்தில் அநேக பொத்தல்கள் பார்பதற்கு அழகில்லாம லும் அவலட்க்ஷணமாயும் இருந்தும் ஆனுல் மொத்ததில் வர்ணப்பூச்சு அழகாய்யிருப்பது போலும். என்கிறுர்.

4. சில கிருஸ்துவ (விஞ்ஞானிகளும் ஓர்வகைகிருஸ்துவர் களில்) இந்துக்களிலும் "கெடுதல்" என்பது உண்மையல்ல என்னும் கருத்துக்கொண்டுள்ளவர்கள். அதுதான் "மாயை" அல்லது "நிழல்" என்பது அது இறக்கும் தன்மைகொண்ட புத்தியின் பிசகு இந்த (பார்வையை சிலர்) ஆராய்ச்சி சுட்டுரைக்கு கொண்டு வருகிறுர்கள். "கெடுதல்" உண்மை

யல்ல உலகில் நிரந்தரமில்லை என்று கருதியவர்கள் தர்க சாஸ்திரப்படி நல்லதும் நிரந்தரமில்லை என்று உலகில் உள்ளவர் கருதுகிறுர்கள்.

5. சில நேரங்களில் ஒழுக்கம் சார்ந்த கெடுதல்கள் மனித சுயேச்சையினுல் என்று பதிலளிக்கிறுர்கள். அநேக எண்ணங்கள் அடுத்தடுத்த நினைவில் கெடுதல்களுக்கு பரிகாரம் உண்டு என்று சிலர் நமக்கு நம்பிக்கை மூலம் தெரிவிக்கின்றனர். இது வேலைசெய்பவனுக்கு சம்பளம்உண்டு என்று ஏசுவின் கருத்துப்படி சிலர் கெடுதலையே சொல்லி தெரிவிக்கின்றனர். பின்கூறிய கூற்றின்படி இன்பங்களை விட துன்பங்கள்தான் அதிகம் என்றும் தன் நம்பிக்கையுள்ள வர்கள் இந்த கெடுதல்களை நமது கல்வியினுலும் விஞ்ஞான அறிவினுலும் தூரநெறிந்து விடலாம் என்றும் கூறுகின்றுர்.

முடிவுரை : நம் உலகனுபவத்தில் கண்ட உண்மை படி நாம் இந்த தலைப் பங்கத்தில் ஓர் முடிவு காண்பதும் ஓர் தீர்மானம் கொண்டுவருவதும் கடினம் என்று தெரிகிறது.

12. கடவுள் இருக்கிருர் என்பதற்கு ஆதாரங்கள்

தத்துவ ஞானிகள் கடவுள் இருக்கிருர் என்பதை நிலை நாட்ட பலவகை வழிகளைக் காட்டுகிருர்கள். ஆனல் சில தத்துவ ஞானிகள் அவர்கள் காரணங்களை எதிர்க்கிருர்கள். மற்றொருவர் காட்டும் சான்றுகளை மறுக்கிருர்கள். பொது நம்பிக்கைப்படி கடவுளின் தன்மை அப்பால் பட்டது. ஆகையினல் கடவுளை மனிதன் அறிவினலும், மூளையின் சக்தியினலும் காண முடியாது. ஒரு சமப்பட்ட அல்லல்கள் இல்லாதது என்பதை மனிதன் அறிவு ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறது. லாட்ஸ் சொல்லுகிருர் கடவுள் இருக்கிருர் என்பதை எல்லா வகைக்குமுன் வைத்து இருக்கிருர் என்பதை நிரூபிக்கவும் நான் எந்தவித உன்னத கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்பதையும் உணர்த்துகிருர்.

கடவுள் இருக்கிருர் என்னும் தத்துவத்தைச் சொல்ல பல வாதங்கள் உண்டு, நேரத்திற்கு நேரம் இவைகள் கூற்றுக்கும் வசைக்கும் உட்படுகிறது. ஆனல் ஒருவித வாதமும் கடவுள் இருக்கிருர் என்பதைக் காட்ட முடியவில்லை.

5வழிகள் திட்டம் செயிண்ட் தாமஸ் அக்குனியாஸ் :

"சம்ம தியோலாசிக்கா" என்ற முதல் புத்தகத்தில் கடவுள் உண்டு என்று ஐந்து நல்ல சான்றுகளைக் கூறுகிருர். முதல் மூன்று மிகப் பொது எல்லோருக்கும். அவைகள் மாறுபட்டது என்று என்றும் அண்ட ஆராய்ச்சி என்றும் சொல்கிருர். உலகம் உள்ளளவு வரை எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்வது என்கிருர்.

அண்ட ஆராய்ச்சி வாதங்கள்

அசைவுக்கு வாதம் நாம் பார்க்கிறோம் சிலவைகள் அசைகின்றன. சிலது அசைவில்லாதது என்றும் அசைவுக்கு ஒன்று இருக்கவேண்டுமென்று. மற்றொன்று அதை அசைய விடவேண்டும். அது முடிவு இல்லாமையும் அசைவை உண்டு பண்ணியிருக்க வேண்டும். "அசைவு செய்து அசையப்பட்ட சாமான்கள் உருப்புகள் என்றும் சொல்லப்படுபவை. அசை யிடுவது அசையப்படுவது மற்றென்றால் என்பதைத்தான் கடவுள் என்ற வாதத்திற்கு வருகிறது.

நுணுக்கம்: (1) மாறுதல் என்பது அனுபவத்தினால் வருவது. நாம் எல்லா பொருள்களுக்கும் அல்லது உண்மை களுக்கும் ஓர் மாறுதல் கொடுத்தால் தத்துவம் ஓர் மாறுதலை அடையப் படுகிறது. இது முதல் முதல் கர்த்தாவிற்கே செல்கிறது. ஆகையினால் நகர்த்தப்படுவனை, நகர்த்தப்படு பவை என்றதே வருவதில்லை.

(2) இந்த வாதம் சொல்கிறது நகர்த்தப்பட முடியாதது என்பதைத்தான் உண்மை என்று சொல்கிறது. இந்த வாதம் எதற்கும் கட்டுப்பட்டதல்ல. பாஸ்கல் சொல்கிறார் நகர்த்தப் படுபவை நகர்த்தப் படாதவைகளை, நகர்த்தப்பட முடியாதவை கர்த்தா அதற்கு மேற்பட்டது என்றும் கூறு கிறார்.

(2) காரணம் தத்துவம் வாதம்

இதை சில நேரங்களில் actiolo sical வாதம் என்கிறார்கள் திறமையுள்ள காரணச் செயல் ஓர் காரணம் பெற்றிருக்க வேண்டும். நாம் ஓர் காரணம் பெற்றிருக்க வேண்டும். நாம் ஓர் காரணத்தை நினைக்கலாம். அது மற்றொன்றை அடுத்து பிணைத்திருக்கலாம். அது மற்றொரு பலனை உண்டாக் கலாம். தத்துவ ஞானிகளில் அபிப்பிராய பேதங்கள் தற் செயல் இணைப்புகளில் இருக்கின்றன என்று கூறுகிறார்கள். "ஹியூம் சொல்கிறார். காரணத்திற்கும் அதனால் வரும் பிரதி பலிக்கும் விளைவுக்கும் ஒருவித மந்தமில்லை என்கிறார், அது

மனிதத் தன்மை அந்த வழியில் வருவது ஏனெனில் நமது பழக்க வழக்கத்தினால்தான் வருவது.

தாமஸ் அக்குயினாஸ் நம்புகிறார். இதற்கு ஓர் எல்லையுண்டு யென்றும், அதனால் ஓர்வித நிகழ்ச்சியுமிருக்காது என்றும், முதல் இடம் பெறுவது கடவுள் என்பதேயாகும்.

நுணுக்கம்: முன் சொல்லியப்படியே இதற்கும் அந்த வாதம்தான் நம்மையழைக்கிறது. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஓர் காரணமிருக்க வேண்டுமென்றால் நாம் முதலில் கூறிய அபிப் பிராயத்தைத்தான் பின்பற்ற வேண்டும்.

(2) உலகில் தற்செயல் காரியங்கள் கணக்கிட முடியாது. ஓர் காரணத்திற்காக பல காரணங்களை நாம் காட்ட முடியாது. காண்ட் நினைக்கிறார் நிறைய காரணங்களுண்டு என்று.

(3) ஒருவித காரணங்களுக்கும் சமாதானத்திற்கும் உட் படாதது ஓர் உருவம்தான் நிலைத்திருக்கிறது என்று.

தற்செயல் நிகழ்ச்சிக்கு வாதம்:

ஓர் உருவம் இருக்கிறது என்பதை நிலைநாட்ட இந்த வாதம் ஆரம்பமாகிறது. நாடும், நம்மைச் சுற்றியுள்ள உலகமும் உள்ளது என்பதைக்காண. உலகிலுள்ள சங்கதிகள் வருகின்றன. மறைகின்றன. செயிண்ட்தாமஸ் நினைக்கும்படி உலகில் ஒன்றுமேயில்லாதபோது ஒன்றே ஒன்று மட்டும் இருந் திருக்க வேண்டும். ஒன்றும் உண்டாயிருக்க முடியாது. முளைத்திருக்க முடியாது,

சில தற்செயல் உருவங்கள் உலகில் என்பதின் பொருளில் சில முக்கியமான உருவங்களை கணக்கெடுக்க ஓர் உருவம் இருந்திருக்க வேண்டும். அது தானாகவே உண்டாகியிருக்க வேண்டும். அந்தப் பொருள் அந்த உருவம்தான் தாமஸ் கொள்கைப்படி எல்லோரும் அழைக்கிறார்களே "கடவுள்" என்று.

நுண்ணகம் :

காண்ட் சொல்கிறார். நம் கண்முன் பார்க்காத வரையிலும் நம்மிடம் யிருக்கும் பொருளடக்கம் உலகில் அதை உண்ணடக்கம் என்று, அது யிருக்குமென்றாலோ அது உலகில் "நுணுக்கம்" என்பதாகும்.

(4) உருவம் உண்டு என்பதற்கான வாதம்

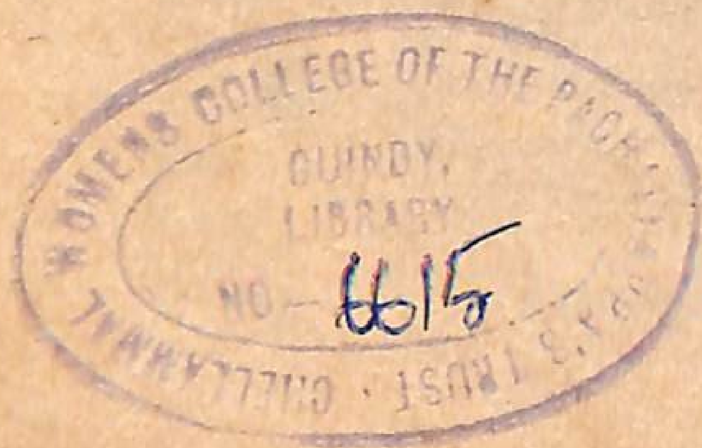
இந்த வாதம் "நல்லது" ஏற்படுவதற்கு முன் உள்ள வாதம் கடவுள் முதல் தத்துவம் வாய்ந்தவர் என்பதற்குரிய வாதம். நாம் சில உண்மைகளை பல மடங்கு விஸ்தரித்துப் பேசி பெரிது செய்தும் சிலர் மற்றவர்களை விட உயிருள்ள வர்கள் என்றும் சொல்கிறோம். தன்மைகளை உண்மைக்குக் கொண்டுவர அவைகளை குறிப்பிட்டுயிருக்கிறார்கள். தாமஸ் சொல்வது செயற்கை முறையே, நல்லதை உண்மை முன் கொண்டு வருவதென்பது சில கஷ்டங்களையும் கொண்டு வருகிறது.

நுணுக்கம் : உண்மையின் ரகங்களை ஆரம்பத்திலிருந்து கொண்டு வந்தால் நாம் எப்படி இவைகளை உண்மையின் தரத்திலிருந்து பிரித்துக் காட்டுவது என்பதே.

(5) கருத்து வாதம், நோக்கத்தின் வாதம் :

"கருத்து வாதம்" என்பது காரியம் அல்லது முடிவு, என்பதே. அது அண்ட ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சி எனப் படுவது.

கிடைக்குமிடம் :

சாரதி பதிப்பகம்

15, கணபதி தெரு,

சென்னை-33.

